

MAGYAR VÉREB EGYLET

HÍRADÓ

2010

Kaszó Kupa Fővizsga 2010

Köszönjük Emese! Akár, a reklámfilmekből ismert szöveg is lehetett volna a mottója, a Magyar Véreb Egylet február végi nagy seregszemléjének, melynek házigazdája, immár huszonegy éve a Kaszó Zrt, rendezője pedig a Magyar Véreb Egylet. Kétségtelen, hogy rendezvény hangulatára rányomta bélyegét a MEOE és a magyar állam közötti évtizedes pereskedés újabb hozadéka. Az történt ugyanis, hogy a MEOE mint tenyésztő szervezet, pert vesztett az állammal szemben. Mint peresztest, az állam 80 millió forint kártérítés megfizetésére kötelezte. Ezek után mi sem természetesebb, mint a korábbi gyakorlatnak megfelelően, az összes MEOE tagszervezet számlájáról inkasszóval leemelték a pénzt. Így patinás szervezetünk, a Magyar Véreb Egylet is, egy fillér nélkül maradt. A Kaszó Kupával egy időben tartott közgyűlésen, Dr. Buzgó József elnöki beszámolójában ismertette a helyzetet és összefogásra szólította fel a tagtársakat, figyelembe véve, hogy közeledik 2013- amikor ismét a magyar vérebesek lesznek házigazdái a két évente körforgásszerűen megrendezett nemzetközi versenynek. Egy ilyen nemzetközi verseny rendezéséhez sok pénz kell, de bízva a tagság erejében, elhivatottságában és nem utolsósorban kapcsolati tőkéjében, a legfontosabb alapok megvannak ahhoz, hogy ismét rangos rendezvény házigazdái lehessünk.

Kaszó Kupások Pukánszki Zoltán és Sághegyi Stamesz Leó

Az elnöki beszámoló hosszasan taglalta a fiatalítás szükségességét, tekintve, hogy egyetlen magyar vadászati szervezet mögött sincs olyan

jólképzett, magasan kvalifikált, elhivatott szakembergárda, mint a Magyar Véreb Egyletnél. A vezetőség egyértelműen lehetőséghez szeretné juttatni ezeket a fiatalokat. A hozzászólásokból kitűnt, hogy a tagság egyetért a fiatalítás szükségességével, de szinte kivétel nélkül mindenki a folytonosság mellett tette le voksát. Nem kívánják azonnal és rögtön leváltani a vezetőséget, hisz egy ilyen szervezet mint a Magyar Véreb Egylet, mindig a tradícióiból, a hagyományok ápolásából, az idősebb korosztály tapasztalataiból, valamint a képzett fiatalokból tudott meríteni, ha a szükség úgy hozta.

A Kaszó Kupa legjobbjai

A Fővizsga száz – százötven kilométeres körzetben zajlott, attól függően, hogy melyik vadászatról jelentettek véletlenszerű sebzést. A huszonegyedik Kaszó Kupa elhódításához az idei évben elsődíjas munkára volt szükség, mely részben szerencse, nagyjából viszont a vezető és kutyája felkészültségén múlik. Ebben az esetben gímborjút keresett a fiatal páros Pukánszki Zoltán és hannoveri kanja Sághegyi Stamesz Leó. Bár kontrollkutyaként indultak a feladatot hiba nélkül megoldották és 1600 méteres vezetékmunka után, majd a 600 méteres hajsza végén terítékre került a gímborjú. A Guzsik Alfréd, Trosics György alkotta bírói kör ezt a munkát első díjba sorolta és 209 ponttal jutalmazta.

További eredmények:

Vereckey Bálint és Körcsöneyei Nóri hannoveri szuka. 184 pont II. díj.

Magyar Zsolt és Körcsöneyi Nádor hannoveri kan 144 pont II. díj.

Kecskés József és Vásárosmiskei Hunor Cudar hannoveri kan 134 pont III. díj.

Különdíjban részesült Márton Attila és Mecseki Vadúzó Edina hannoveri szukája, akik kontrollkutyaként segítettek mielőbb terítékre hozni a beteg vadat.

Elővizsgára öt kutya jelentkezett és ebből három teljesítette az előírt feladatokat.

Jól szerepelt a bazai pályán Kecskés József

A Török Ferenc hódmezővásárhelyi keramikus által készített Kaszó Kupa mellett, több értékes ajándékkal gazdagodtak a helyezettek. Többek közt azzal a kitűzővel, melyet Marek József ötvösmester ajánlott fel. A Fuchs Antal nevét viselő értékes ezüst kitűzőt, az idei évben a Kaszó Kupa győztese Pukánszki Zoltán vehette át.

Agyaki Gábor

Megnyitó előtt Kaszón

21. Kaszó Kupa

Mondják, hogy válság van. Azt is mondják, hogy a barát bajban ismerszik meg. Hát, ha ez így van, akkor a vérebezés ügyének sok a barátja, mert egymás után érkeznek Kaszóra a kutyavezetők, bírók, egyleti tagok, érdeklődők. Sokan családdal, ismerősökkel együtt jönnek. Van, aki lakosztályt bérel, mások a téliesített faházakban foglalnak szállást. Nem vagyunk egyformák, de a kutya szeretete, a vérebvezetés élménye összetart minket. A 21-es szám huszonegy évet jelöl, ami önmagában is tiszteletreméltó hagyomány. Az idő során bizonyos szokások, rituálék alakultak ki. Az egyik ilyen szokás, hogy az érkezés estéjén mindenki körbejár, étterem, bár, faházak, stb., számba vesszük, hogy ki jött el és ki nem, elmeséljük egymásnak az előző év élményeit.

Nos, ebbe a „kaszói körmenetben” évek óta van egy viszonylag stabil pont, amit a legtöbben felkeresnek. Ez pedig Kacur Bandi faháza. Ban-

di vérebvezető vadászbarátunk, aki Tokaj-vidéki bortermelő, igen rendes ember, nem sajnálja sok jó borát a vadász cimboráktól. Most is népes csapat gyűlt össze a faház kis társalgójában, és mivel minden széket és ülőalkalmatosságot elfoglaltunk, így volt, akinek csak a szobákban az ágyon jutott hely. Ők a kinyitott ajtón keresztül figyelték a társalgást. Bandi földije, tacsókópót tenyésztő vadászbarátja is az egyik szobába ült be. A poharak nemigen tudtak kiürülni, mert Bandi azonnal telitöltötte őket, így fogyott a bor rendesen. Az egyik alkalommal, amikor széles terpeszben a hűtőbe mélyen behajolva Bandi az újabb kivégzésre ítélt flaskát kereste, a szobából csak az üvegzörgést halló barát fennhangon kiszólt: „Bandi, hátulról meleget tegyek be?” Nem kell mondjam, volt kacagás vastagon.

Másnap reggel eligazítás, ünnepélyes megnyitó, úgy, ahogy az szokott lenni. Engem Trosics Gyurkával osztottak be egy bírói körbe. Lábodra

megyünk, annak is a messzebb lévő szélére, mert, hogy innen jelentettek reggel sebzést. A kis csapatban lévő gím ünőt nem sikerült rendszeren eltalálnia a bérvadásznak. A csapa ugyan csak 4 órás, de a hirtelen hóolvadás, a nagy vad-sűrűség nehéz munka elé állítja az utánkeresőt. Az első kutya és számomra eddig ismeretlen fiatal vezetője próbálkozik becsülettel, de a vér nélküli nyomot 250 m után kénytelenek feladni, itt beleszaladunk egy 70 fős dámcsapatba, ami megzavarja a kutyát.

Telefonon jelentjük a történeteket a vezetőbírónak, aki kontrollkutyát küld utánunk Kaszóból. Az eső közben elered, s jó másfél órát várakozunk. A lábodi hivatásos vadászkolléga, aki a sebzéshez kivezetett minket, gondoskodó típusú, igazi házigazda. Tüzet gyújt, hogy szárítkozni tudjunk. Autójából előkerül a lélekmelegítő, s talán még valami harapnivalóval is kínálja a jelenlévőket. Megérkezik a kontrollkutyája. Pukánszki Zoli a vezető, Ő is fiatal – persze, az is lehet, hogy csak hozzám képest – a kutyája pedig még nincs 3 éves. 40 eredményes munkájuk van, ami vérebes berkekben még nem

számít túl nagy számnak. A feladat, mint már mondtam, nem könnyű, ráadásul az előző kutyát követő koronával – minden igyekezetünk ellenére – igencsak összetapostuk a csapat.

Céltudatos, következetes, az öreg kutyák rutinját mutató vezetékmunkát látunk. 200-300 méterenként parányi vércseppek igazolják a kutyát. Bírótársammal, valamint a koronával tartó Ozvári Zolival és Szeifer Szabolccsal – elismert vérebvezetőkkel – összenézünk, nekik is tetszik, amit látunk. 2100 m után sebágyból felkel előtűnik az ünő. Hajsza, majd állítás következik. Trosics kíséri a kutyavezetőt a kegyelemlövés megadásához, én a koronával messziről figyelem a történéseket. Egy idő után a kutya elhallgat, majd percekkel később, jóval messzebb, ismét állít. Meghalljuk a kegyelemlövést, megyünk gratulálni. Csak a terítőken fekvő ünő mellett tudjuk meg, hogy az első állításnál agancsozó ember furkósbottal próbálta meg elkergetni a kutyát, onnan azért ugrott meg a szarvas. Szép munka volt, a 2010-es Kaszó Kupa Fővizsga győztesét láthattuk.

Guzsik Alfréd

VILLÁMINTERJÚ

A Szombathelyi Erdészet kerületvezető vadásza Pukánszki Zoltán már végzős vadgazda mérnök-ként, a hannoveri vérebről írta szakdolgozatát. Ezek után mindenki előtt világos volt, hogy nem kell sok idő ahhoz, hogy előbb, vagy utóbb saját nevelésű kutyáját vezetve, feltűnjön a vérebesek nagy seregszemléjén a Kaszó Kupa Országos Fővizsgán. A harminchárom éves fiatalember gyerekkori álma vált valóra, mikor 2010. február 22-én a magasba emelhette a rangos serleget. A rövid interjúban arról faggattuk, hogy milyen volt a rendezvény a győztes szemszögéből, milyenek látta a munkát belülről, melyet mindig a vakszerencse és a véletlen összjátéka tár az utánkereső vérebvezető elé.

Híradó: *Mi a siker titka? Pontosabban arra lennénk kíváncsiak, milyen rutinnal, felkészültséggel érkeztek Kaszóra?*

PZ: A kutyám három éves és ez idő alatt 48 sikeres utánkeresést tudhatunk magunk mögött, melynek a fele hajszával végződött. Az természetes, hogy a védkerületemben előforduló sebzések után alapos utánkeresés történik és ez az én

Fegyelem

feladatomban. Ezen felül szűkebb pátriámban, Vas megyében több mint tíz vadászatra jogosulttal vagyok kapcsolatban, ahol a vadászatok után szintén én és a kutyáim látják el ezt a kényes feladatot. Úgy gondolom minden vérebes szakember előtt világos, hogy a negyvennyolc sikeres keresés, majdhogynem az alsó határ, amivel egy ilyen ran-

gos szemlére nevezni illik. De őszintén mondom nem nyerni jöttünk Kaszóra, csupán az előírt és elvárható Fővizsga letétele vonzott.

Híradó: *A munka során népes korona kísért. A mindennapokban ez a legritkább esetben fordul elő. Zavart a nagyszámú korona?*

PZ: Nem volt rajtam lelki teher. Jól telt a nap, barátok és kollégák között voltam. Reggel a megnyitón a nyolcas számot húztam, ami azt jelentette, hogy az első körben nem számíthatok munkára. Aztán a délelőtti folyamán elnökünk Buzgó József szólt, hogy Kaszótól hetven kilométerre déli irányból jelentettek egy sebzést, ha van kedvem kontrollkutyásként megnézhetem. Igaz, azt is közölték, hogy semmi esély arra, hogy a vad megkerül. A koronában körülbelül harmincan voltak, de ez egyáltalán nem zavart, mert a többség vérebvezető és hivatásos vadász volt, akik pontosan tudták, hogy az utánkeresés közben, hogy kell viselkedni.

Vízimádók

Híradó: *Milyen volt az első benyomás, mit éreztél a munka elején?*

PZ: Érdekes módon rögtön éreztem, hogy rajt vagyunk a csapán. Én általában nem nézem a kutyát, a vezetéken keresztül kommunikálunk.

A húzásból és a lazításból érzem azt, hogy jól megy e a kutyám. Számomra a véreb vezetése olyan, mint egy szép tánc. A vezetékek feszessége számomra mindent elárul, ugyan úgy, mint a lányok dereka a keringőnél.

Híradó: *A megnyitón a nyolcas számot búztad, mégis kontrol kutyaként a batos bírói kör bírált, melyet Guzsik Alfréd és Trosics György képviselt. Hogy voltál megelégedve a bírópárossal?*

PZ: Tökéletesen. Mindvégig nagyon segítőkészek voltak. Rögtön a munka elején közölték, hogy mindent csináljak a legjobb belátásom szerint. De az igazat megvallva az elején ők sem bíztak a sikerben, aztán mind jobban bemelegedtünk és az első friss sebágnál mindannyian egyetértettünk abban, hogy csatolni kell a kutyát.

Híradó: *A vérebeken kívül van még kutya a ház körül?*

PZ: A két véreb mellett egy foxit tartok, melyet szintén utánkeresésnél használok és természetesen ugyanolyan becsben van mint a vérebek.

Híradó: *Hol tartod a Kaszó Kupát?*

PZ: Elsősorban nagy becsben tartom. A lakás olyan helyén van, ahol, ha otthon tartózkodom, a nap minden percében láthatom.

Híradó: *Kinek ajánlanád ezt a szép eredményt?*

PZ: Egyértelműen annak az embernek, aki elindított ezen a pályán. Aki az első perctől fogva, mindig bízott bennem és kitartásra buzdított. A nulláról indultam, nélküle, az ő szakmai irányítása és útmutatása nélkül biztosan nem jutottam volna, a vérebvezeték közelébe. Szinte gyerekként vett a szárnyai alá és ajándékozott meg egy véreb kölyökkel. Bizonyára látott bennem valamit, aminek én azóta is szeretnék megfelelni. Ez az ember Varga Aladár a Vas megyei vadászkutyások és vadászkutyás sport elsőszámú képviselője.

Agyaki Gábor

LEÁNYKERESÉS

Egy szép nyári napon vendégek voltak nálunk; többek között egy barátom menyasszonyával. Ettünk, ittunk, ahogy azt illik, majd felkerekedtünk, hogy a szőlőhegyen a pincét is megnézhessük. Természetesen itt is meg kellett kóstolni a borokat. Jó hangulatban folytattuk utunkat

a vadászházunkhoz, ahol az éjszakát tervezték tölteni. Mivel ételt és italt is vittünk magunkkal, hát itt sem szomjaztunk a nyári hőségben!

Amíg mi beszélgettünk a barátommal, aki egyébként elismert egyetemi tanár, a kedves hölgyvendég kisebb sétára indult az erdőben,

hogy a természet lágy ölén könnyíthessen magán.

Úgy fél óra múlva kezdtem aggódni, de barátom nyugalomra intett, ám egy óra múlva mégiscsak hiányzott a hölgy és hangos kiáltásokkal hívtuk, szölongattuk. Válasz sajnos nem érkezett, így a keresésére indultunk. Miután a környéket „meghajtottuk”, javasoltam barátomnak, hogy hívjunk segítséget; vadásztársakkal hajtsuk meg az erdőt. Az ötletem nem aratott osztatlan sikert, egyetemi professzorként nem szeretett volna „leégni” idegenek előtt.

Más választás nem lévén a kutyás utánkeresést javasoltam.

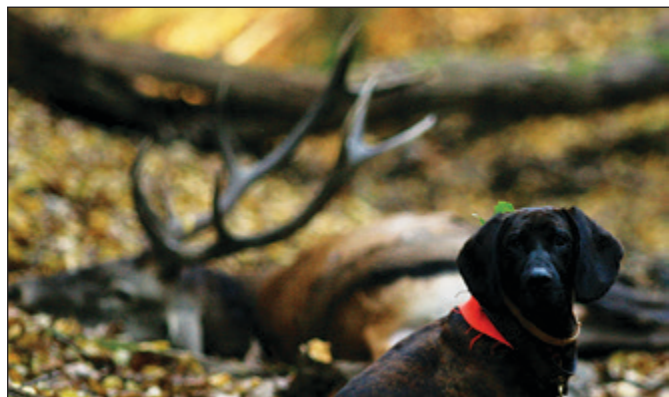
Haza is jöttünk Bütyökért (Zemplén Erdei Jágó) és valami „szagnyomért”. Barátom enyhén illuminált állapotban kajánul vigyorogva vette elő barátnője táskájából az előző napi bugyit – de előtte megesketett, hogy ez köztünk fog maradni!

Elég vidám állapotban, nagyokat nevetgélve indultunk az ekkor még viccesnek látszó utánkeresésre.

A vadászház külső illemhelyénél a bugyogót a kutya orrába mélyen belenyomtam – ahogy azt a „Kántor” filmekben láttam – hogy szagot foghasson. Ez a nem mindennapi illatanyag oly mértékben felkeltette Bütyök érdeklődését, hogy nem is akarta kihúzni az orrát a mintából.

Azért sikerült a nyomra állítanom, amin azonnal határozottan el is indultunk.

Keresztülhaladtunk a „Hosszúvölgynek” nevezett erdős, galagonyás, szederindás sűrű területen mintegy négyszáz méteren összekarcoltatva, összeszurkáltatva magunkat. Itt kezdtünk egy kicsit kételkedni a kutyában, mivel a hölgy rövidnadrágban és mezítláb, klumpában volt. Pár méteren belül azonban bizonyosságot nyert, hogy helyes irányban haladunk, mivel megta-

Csendélet

láltuk az egyik klumpát. Ezután éles töréssel kanyarodtunk ki a búzatarlókra, amin átértünk a szomszédos vadásztársaság területére. Mivel esteledett, nem csodálkoztam, hogy a közeli magaslesen vadászok ültek.

Itt úgy döntöttem, hogy én sem égetem magam az ismerős vadászok előtt ilyen utánkereséssel, nem magyarázkodom, hogy nem sebzett vad után járok a tilosban, hanem egy egészséges hölgy nyomát követjük. Ezért a vezetéket átadtam barátomnak, ő haladt tovább a nyomon, én pedig jó nagy kerülővel, a vadászok látóterén kívül, eléjük mentem. (Barátom persze nem győzött magyarázkodni, hogy mit csinál ilyen későn a területen, egy vezetéken tartott vérebbel. Itt viszont én eskettem meg előzőleg, hogy meg sem említi a nevem, de még a településemet sem! Így viszont minden egyetemi előadói tudását latba kellett vetnie, hogy kimagyarázza magát.)

Ekkor azonban már egy cseppet sem voltunk vicces kedvünkben, egyrészt a bor is már csak emlék volt, másrészt közel négy kilométerre voltunk a vadászháztól, és esteledett.

A szomszéd falu és az azt követő falu között az országúton Bütyök megállt, kereste a nyomot, de szagot vesztett. Nem értettem mi történhetett.

Miközben itt tétováztunk, megcsörrent a telefonom, és egy ismerősöm adta tudtomra, hogy egy ránk hivatkozott hölgyet vett fel az országúton és hazavitte hozzánk.

Megkönnyebbülve indultunk haza.

Otthon eközben semmit sem tudtak a mi kis kalandunkról, a vendégség többi tagja jót mulatott élménybeszámolónkon. Sajnálatomra kárvallott barátom szó nélkül összepakolt, berakta menyasszonyát a kocsiba és útnak indult (még kissé ittasan).

Másnap szabadkozva kért telefonon elnézést az incidensért.

A történetből szándékosan maradtak ki a pontos helyszínek és nevek, mivel igyekszem tiszteletben tartani egy egyetemi professzor presztízsét, és nem utolsó sorban az eskümet.

A vezetékmunka sajnos nem végződött hajszával, és a kutya sem kapta meg a zsákmány megtalálásának élményét, de azért közel öt-hat kilométeres „munkát” írhattunk a kutya javára.

Kóczán Csaba
Felsőnyék, 2010.

BÖRZSÖNYI VÉREBES HÉTVEGE 2010.

Második alkalommal került megrendezésre az Ipolyerdő Zrt. Kemencei Erdészetének Királyháza vadászházánál a vadászkutyás hétvége. Házigazdáink, Bényei Tamás, és felesége, Szilvia rengeteg apró figyelmességgel és szeretettel halmozott el minket a három felejthetetlen nap alatt, amit itt töltöttünk. Az időjárási körülmények kedvezőtlenül alakultak az elején, de később, az időjárás is kegyeibe fogadta a mintegy harminc egybegyűltet. Szombat reggel egy kis „házi versenyt” rendeztek a helyi hivatásos vadászok, ahol objektív szempontok szerint került lebírálásra a sorsolás után, a négy szerencsés

Nyolc óra munka...

Börzsönyi táborozók

induló, azaz ki mennyi idő alatt találta meg a közel azonos távolságú csapán a szarvaslábat. Itt a legjobb szintidőt Klinkó Nándor és Alma nevű hannoveri vérebe hozta. A verseny okozta izgalmak kipihenése után közös csapafektetések voltak, majd késő délután szintén közös csapakidolgozások következtek. A hétvége során láthattunk csapázni, hannoveri és bajor vérebet, valamint erdélyi kopót, tacsót és border terriert is. Érdekes volt látni az előképzettségtől és habitusból eredő különbségeket, de a biztató szóra mindenki fogékony volt, és azt hiszem, hogy ezen a jól sikerült hétvégén ebből volt a legtöbb.

Kammermann Péter

NEM MINDENNAPI HAJLSZA

Egy késő őszi napon a falubeli barátom szólt, hogy elszőkött a nemrég vásárolt bakkecskéje. A kecskét olyan helyről vette, ahol az szabadon, teljes rideg tartásban volt. Amint a kecske az új otthonába került, rögtön átugrott a kerítésen és nem sikerült hosszú üldözés után sem megfogni.

Már egy hete élte szabad életét a kecske, amikor elkeseredve telefonált barátom, hogy ha a határban meglátom, nyugodtam löjem le a szökevényt.

Rá egy hétre reggel újabb telefonhívás adta tudtomra, hogy az a „beste dög” ismét feltűnt a faluban, többen kergették, de sikertelen volt minden fáradozás, segítsék hát végre elkapni.

Én csak délután kettő óra után értem rá, akkor indultunk el hannoveri vérebemmel, Bütyökkel

(Zemplén Erdei Jágó) és szlovák kopómmal, Radarral a „űzött vad” nyomán.

Bütyök a megjelölt helyen felvette a szagot és elindult a kecske után. Mögöttem „koronaként” a fél falu loholt! A kopót vezető vadász barátom felhívta figyelmemet, hogy ilyen „jeles kíséret” előtt bizony nem mondhatunk csődöt!

Bütyök is átérezte a helyzet komolyságát és határozott iramban, feszülő vezetéssel vitt át a fél falun, majd a foci pályán keresztül elértük a vasúti töltést. Ezen vagy hétszáz métert haladtunk. A kutyát nem tudtam kontrollálni, mert sem a betonutakon, sem a vasúti töltés kövein nem találtam nyomot, de bíztam a kutyámban.

A töltésről Bütyök egy földút tért le, ahol először láttam nyomot, így már biztos lehettem, hogy helyes nyomot követtünk eddig is.

A „korona” üdvrivalgással nyugtázta a kutya munkáját, ami azért is jól esett, mert eddig csak hitetlenkedő, kételkedő megjegyzéseket tettek a hátam mögött.

A földúton további hatszáz métert tettünk meg, amikor egy nádas állta utunkat, de ez sem állíthatott meg bennünket. Elértük a Tita patak torkolatát, ahol a Sióba folyik. Itt a nyom egy éles törést mutatott.

A kecske eközben, látva üldözőit, innen alig ötven méterre „sunnyogott”, lapult egy sűrű, fűzbokros csalitasban.

Már alig pár méterre kúsztunk, másztunk a kecskétől, amikor végre megpillantottuk. Ekkor szóltam a gazdájának, hogy itt a kecske, nosza fogják meg!

De a kecskének se kellett több, uccu neki, futásnak eredt! Ám mi sem vártunk biztatásra, azonnal hajszára engedtük, mind a két kutyát, akik száz méteren belül megállásra kényszerítették. Az állóra csaholás közben próbálkoztak az emberek, hogy „kötélvégre” kerítsék a „vadat”, ami sikerült ugyan, de akkor Radar, a szlovák kopó a kecske vékonyába harapott. Ettől a kecske új erőre kapott és kilőtt az emberek és kutyák gyűrűjéből.

Újabb ötven méter hajsza után megállították a kutyák, de akkor a bakkecske már keményen szembe fordult támadóival. A futás-hajsza-megállítás-lasszózás epizód még vagy háromszor megismétlődött, miközben a hajzába már aktívan bekapcsolódott „korona” tagjai a földre kerültek a bakkecske öklelései következtében,

és a két komoly vadász, a barátom és jómagam, szintén a földön fetrengtünk, de mi a röhögéstől.

A kecske végül teljesen kifáradt és megadta magát, kötelet tehettek a nyakába, de mivel nem hagyta vezetni magát még ekkor sem, így teherautóval szállították haza.

A különös történet szereplői

A fenti utánkeresést, nem komoly vérebes munkaként szerettem volna megosztani a kedves olvasókkal, hanem, csupán érdekességként, hiszen a véreb egészséges, nem sebzett állat, egy kecske – mellyel még életében nem találkozott – nyomát is azonnal megtalálta, és tévesztés nélkül követte. A GPS-es mérések közel 2 km vezeték-munkát és 300-400 méteres hajszát mutattak.

Kóczán Csaba
2010, Felsőnyék

NEHEZÍTETT VÉRCSAPA VERSENY KARAPANCSÁN

A Magyar Véreb Egylet és a GEMENC Zrt szervezésében került sor a XIII. Nehezített Vércsapa Versenyre 2010 május 29.-én Karapancsán. A házigazda GEMENC Zrt által felújított, régi fényében tündöklő, éppen 100 esztendőes egykori Habsburg vadászkastély és a körülötte elterülő ápolt park kiváló helyszínt biztosítottak ennek a rendezvénynek.

A verseny lényege és célja az, hogy a már elővizsgát tett fiatal vérebesek, valamint a többnyire kezdő vérebes vezetőik azonos körülményeket biztosító, mesterséges csapákon bizonyíthassák

rátermettségüket. Ez a fajta vetélkedés sok esetben hívta már fel a figyelmet egy kiváló képességű vérebre illetve annak vezetőjére.

Az igen nehéz, vadban és aljnövényzetben roppant gazdag gemenci erdőben lefektetett 1 km-nél hosszabb, s 16 órás vércsapa kidolgozása átlagos körülmények között is a vérebes képességeit próbára tevő feladat, hát még olyan időjárásban, mint amilyen a verseny reggelén köszöntött a résztvevőkre. Az előző nap délutánján csapacipővel lefektetett nyomokra hajnali 6 és 10 óra között mintegy 30-40 mm eső hullott, ami

szinte a lehetetlennel tette egyenlővé a munka elvégzését.

A verseny reggelén a zuhogó eső ellenére jókedvűen és optimistán gyülekeztek a résztvevők, s a Kastélyparkban kialakított téren rendben felsorakoztak a vérebvezetők, a bírók, az elmaradhatatlan „száztágú” Baranya Vadászkürt Együttes, valamint a protokoll. A nézők, érdeklődők pedig egytől egyig fedett helyen álltak, hogy ne kelljen a kíméletlenül szakadó esőben bőrig ázniuk. A megnyitó hivatalos szereplői, a Vérebegylet elnöke, majd a versenyt a házigazda Gemenc Zrt. nevében megnyitó ifj. Fodermayer Vilmos vadászati osztályvezető, s legvégül a verseny nagy tekintélyű vezető bírāja, a karapancsai fővadász Zilai János igyekezett mondanivalóját úgy elmondani, hogy azt a felsorakozott kutyavezetők, bírók valamint a protokoll háta mögött a tető alatt állók is hallják. A sorszámok kihúzása után a versenyen induló négy vérebes útra kelt a bírakkal a feladat elvégzésére, a bent maradtak viszont láthatták, ahogyan az elővizsgák fegyelmi gyakorlatainak bírálata megkezdődött, merthogy az ilyen együttléteke alkalmával mindig lehetőséget biztosítunk elővizsga letételére is.

A bíró szemével

nagy reménnyel induló versenyzők elkezdtek lógó orral, eredménytelenül beérkezni. Sajnos az összes véreb sikertelenül próbálkozott az előző napi csapák kidolgozásával. Volt, amelyiknek már a csapa felvétele is nehézséget jelentett, volt olyan, amelyiknek a hirtelen esőtől tóvá duzzadt dagonya állta útját, s olyan is, aki bár végig ért szintidőn belül a csapán, de mivel egyetlen csapajelet sem talált meg, ezért értékelhetetlenné vált a munkája. Az elővizsgák kutyák közül is akadt olyan, amelyiknek túl nehéznek

A Kaszó Kupa legjobbjai

bizonyult az aznap reggel, a legnagyobb felhőszakadásban lefektetett csapa kidolgozása.

Mindez azonban nem befolyásolta a résztvevők jó hangulatát, hiszen a tapasztalt vérebesek tudták, ilyen szituáció a mindennapok gyakorlatában is elő szokott fordulni, még ha szerencsére nem is túl gyakorta.

A ragyogó napsütésben, közel 30 fokos melegben lezajlott eredményhirdetésen a verseny eredménytelenségére való tekintettel csak egy díj került átadásra, mégpedig Egerszegi László részére, aki Tengelici Bátor Bori nevű hannoveri véreb szukájával kidolgozta a csapát, de a munka végül is a szabályzat szerint nem volt értékelhető. A különdíjat a házigazda Gemenc Zrt. ajánlotta fel, s a rendezvényt jelenlétével végig megtisztelő ifj. Fodermayer Vilmos adta át.

Az elővizsgát a négy nevező közül kettőnek sikerült megfelelő eredménnyel teljesítenie.

Istenes László egy bajor hegyi véreb szukájával Ami Spod Pramena Kovacovej-jel 210 pontot ért a lehetséges 240-ből, ami kifejezetten jó eredménynek számít a nehéz körülmények miatt.

Végh Zoltán egy hannoveri szukát, Hollósvölgyi Borit vezetett eredményesen, s kapott 198 pontot a teljesítményükre.

Az elővizsgát sikerrel abszolváló vérebvezetőket a házigazda egy egy szakkönyvekből álló csomaggal jutalmazta meg.

A Gemenc Zrt. immár sokadszor bizonyította, hogy önzetlenül és hosszú távon támogatja a hazai vérebezést, most is gondos és figyelmes házigazdának bizonyult. Köszönet érte!

Dr. Buzgó József
MVE elnöke

NO!

2006. július 13.

Ez a nap péntek 13.-ára esett, ami most írás közben tudatosodott bennem. Ezen a napon Villányi Gergő reggel 6 órakor hívott, hogy az éjszaka folyamán két disznóra lőtt egy tarlón és csodák csodájára egyik disznó sem fekszik. Gusztival indultam neki az ügyek tisztázására. Fél hétkor a tettek színhelyén voltam, de mivel szorított bennünket a meleg nem várhattunk sokat.

A két sebzés között kb. 50 méter távolság volt. A Gergő által elmondottakból a helyszín átvizsgálása után és a kutya reakcióiból arra következtettem, hogy a két lövés ugyanarra a vadra történt, ami menet közben és a végkifejletben bizonyossá vált.

Az első 100 méter után kijelentettem, hogy az első lövés egy gerinctüske, amire a vad összeesett majd fölpattant és elszaladt.

Nézzük ezt a tanulságos, baljós esetet.

Az első vadrálövés helyéről indultam, mivel ekkor még két vadról volt szó. Szimatvétele után Gusztival furcsa módon a második rálövés irányában haladt, ahová centire megérkeztünk s a kutya megtorpanás nélkül követte az első rálövés helyén felvett csapát, amin a második rálövés helyétől kezdve több vér mutatkozott. Ezt követően kb. 2 kilométeren keresztül alacsony vagy magas kenések váltották egymást, ami megerősített abban, hogy egy viszonylag nagy disznóval állunk szemben melynek feltehetőleg láb és tarja lövése van. A duplán sebzett vad a közel 2 kilométeres vonulása során kétszer pár száz méteren keresztül úton haladt, ahol néha pár csepp vért találtunk. A lábon sebzett vad egyik ismérve, hogy ha van rá, módja könnyíti a vonulását, kijárt úton halad. A végső pár száz métert a sebzett vad egy lekaszált lucerna táblán keresztül egy patakon átkelve tette meg és az ehhez szervesen kapcsolódó kb. 1,5 hektáros nádasba vonult be. Mivel vezetéken tartva kockázatosnak tartottam a nyomon követést, arra a döntésre jutottam, hogy hajszára engedem a kutyát. Ezt követően felálltam egy nagy lucerna bála tetejére, hogy onnan követhessem a kutya mozgási irányát. Alig kepeckedtem fel a bálára, amikor tőlem 50 méterre a kutya menyei muzsikában kezdett,

állóra csaholt. Nagyon megörültem és a kutya és a sebzett vad megközelítésének stratégiáját latolgattam. A kutya öblös hangja egyszer csak visításba, a bajba került kutya vészjósló jajveszékésébe csapott át. Nagyon megingatott ez a helyzet, mivel más ötletem nem volt, másképp nem tudtam beleavatkozni a helyzetbe a bála tetejéről magam elé a földbe löttem. Ennek meg is lett a hatása, a disznó abbahagyta a kutya gyötrését és kb 20-30 métert odébb vonult, amit a kilátó helyemről a nád mozgásából érzékeltem. Sokat tapasztalt kutya, mivel tisztában volt a lövés hangjának jelentőségével egy pár pillanat múlva újból állóra csaholt. Az első ütközetet úgy tűnt, hogy kivédtük. Mivel nagyon sajnáltam a kutyámat nem tudtam milyen sérülést szenvedett a legrövidebb úton óvatosan feléjük indultam, ami közel sem volt könnyű és veszélytelen. A nádas szélén, a patakon való átkelés során kiürítettem a puskámat, és sajnálatos módon a csőből kihúzott löszert a sűrű nádba ejtettem el, amit nem találtam meg. Már akkor éreztem, hogy ennek következményei lesznek, folyamatosan rossz érzéseim voltak. Itt kívánom megjegyezni, hogy az övre akasztható löszertárolómba 6 löszer fér el, s mindig ennyivel indulok neki egy keresésnek. A maradék két löszeremet a nádasba beérve a tárba lévő két társához helyeztem be. Normális esetben négy löszer bárhol bármikor elég egy sebzett disznó elfektetéséhez. Persze ma már tudom, hogy ez nem igaz. (Ezen ügy óta 20-30 darab löszer nélkül soha nem indulok el utánkeresni). Ez a helyzet viszont nem volt normális, mint utólag kiderült. Óvatosan az ugató kutya irányába közelítettem, aki tőlem kb. 3 méterre, balra s számításom szerint a disznónak valahol jobbra, 3 méterre kellett elhelyezkednie, amit a nád apró mozgása jelzett. Bízva abban, hogy a lövedék utat talál magának a sűrű nádban, a négy löszerből hármát a disznó irányában zuhintottam. Legnagyobb döbbenetemre a disznó nem jelzett találatot és lassan 20 métert odébb vonult a kutya ugatásának kíséretében. Mivel egy löszerem maradt a tárban a bála tetejéről a páholyból figyelő Gergőt beintettem magamhoz, hogy ő következik, ezt követően a kutya és disznó irányában indultunk, vállat-vállba vetve.

Az előző helyzet ismételte magát, a kutya balra, 3 méterre, disznó jobbra 3 méterre és Gergő három lövést tett a disznó irányába. Döbbenet, a kutya ugat tovább, semmi arra utaló jel, hogy találat érte volna a disznót. Én eldöntöttem, hogy utolsó löszeremet csak 100 %-os helyzetben fogom elengedni. Kísérőm lövései után a disznó újból odébb vonult és én az utolsó löszeremet ellőttem a disznó irányába. Az igazi döbbenet ekkor következett, Gergő bejelentette, hogy neki sincs több löszere. Tizenkét ellőtt löszer után ott álltunk, mint a legelején a sérült kutya ugatta a sebzett disznót, s nem értettük, hogy mi az oka lövéseink eredménytelenségének. Gyors telefonálgatás és húsz perc várakozás után Gergő bátyja kihúzott bennünket a csávából, Qvadjával elrongyolt a terepjáró kocsinkhoz ahonnan a tartalék löszereket elhozta. Ez idő alatt 30-40 méter távolságból hallgattuk az egyre rekedőbb hangon ugató kutyát s néha, egy-egy bravó okossal jeleztem felé, hogy mi is itt vagyunk mögötted. Betáraztunk és immár harmadszor „előret” vezényeltem és eldöntöttem, hogyha kell, nádszalanként megyünk előre. Nagy megnyugvással töltött el, hogy kísérőm fiatal kora ellenére igen elszántan viselkedett. Centinként közelítettünk a disznó irányába, s tudtam azt, hogy egy kritikus pont után a disznó támadni fog. És még mindig semmi. Már-már túl jutottunk azon a ponton

ahol a disznónak kellett lenni, amikor a disznó a lábunk alól, mint egy kobra csapott fel egy derékig érő gödör aljából. Dirr-Durr! Láttam, hogy a lövedékek becsapódnak, de a disznó újból eltűnik a lábunk alól, visszacsúszott a gödörbe, Lassan a rejtély is megoldódott, hogy miért nem találtak a lövéseink. A disznó egy földmunkagép által ásott árokban közlekedett, mintha egy lövészárk lett volna. A nádat mozgatta, de minden lövedék a feje felett fűtyült el. Nagy valószínűség szerint a kutya a sérüléseit az elején, pont emiatt kapta be, hogy beesett a disznóhoz az árokba.

A kutya sérülése szerencsére nem volt súlyos. A jobb hátsó combjába harapott bele a disznó, ami vérzett, de nem volt jelentős sérülés. A disznó sérüléseit helyesen állapítottuk meg az elején, hátsó láblövése és tarja lövése volt.

Az eset tanulságait mindenki levonhatja magának.

A fenti történetet már több utánkeresésben jártas ismerősömnek elmeséltem. Egyikük véleménye szerint meg kell tanulni löni-mondta Ő!

Ebben az esetben azt gondolom, hogy nem a lőkészséggel volt baj, hiányzott a terület ismeret, ami igen könnyen még nagyobb bajhoz vezethetett volna, ha egy ember esik be a disznóhoz.

Babály Csaba

Csaba munkában

V. VÉREBES TÁBOR 2010.

Immáron ötödik alkalommal került megrendezésre a Magyar Véreb Egylet szervezésében, a kötetlen hangvétellű, szakmai fejlődést elősegítő tábor. Idén a Tolna megyei Németkéren, a helyi vadásztársaság jelentős támogatásával. Dr. Buzgó József és Böhm István színvonalas előadásaikban, a hosszú

Delelés

vezeték fogása közben szerzett tapasztalataikat adták át a táborlakóknak. Kirándultunk a szomszédos gyulai vadászterületre, ahol is éppen akkor rendezték az országos hivatasos vadászversenyt, de Palánki Gábor erdészvezető úr, aki maga is elkötelezett vadászkutyás, rendelkezésünkre állt, és egy színvonalas előadáson mutatta be az irányítása alatt lévő erdészeti vadgazdálkodását. Egyik délután dr. Király István, a megyei

Németkéri elővizsga

Németkéri villalakók

kamara titkára a dámokra veszélyes vadbetegségekről tartott vetítéses előadást, ahol is saját kutatásait mutatta be. A tábor ideje alatti köztes időben pedig csapafektetések

Szabadtéri iroda

voltak, egymástól tanultuk el a csapafektetés rejtelmét és fortélyait. A záró napon, trópusi melegben került sor az elővizsgákra, itt az összes megjelent hannoveri véreb sikeresen vette az akadályt. A Böhm István–Király Attila bírópáros kiértékelése során dicsérték, mind a kutyák mind a vezetők megjelenését és vizsgamunkáját is.

Kammermann Péter

„KÉSZ CSODA”

Már csepergett az eső, amikor felültünk az 50 hektáros repce tarlón lévő lesre, mesélte a kerületvezető este mikor felhívott telefonon. Bikára ültek ki ezen az októberi eleji napon, ebben a kerületben még ilyenkor jó bőség van és ide járt ki egy 20-as agancsú bika, gondolta megpróbálja meglövetni a vendéggel.

A repcetarló az erdő szélén húzódott, korán kijártak rá a szarvasok. Úgy is lett, ahogy elhelyezkedtünk hamar megjelentek az első tarvadak 400 m-re az erdő szélén. Már kijött 30 db tarvad, amikor megjelent a várt bika is, amit 8,5-9 kg-ra becsültek. Ezt akartuk meglőni és szépen húzódtak a les irányába, mert az erdőhöz közeli részt már jól lelegették-letiporták, de a les felőli oldal még dúsán zöldellt.

Az eső is szépen neki indult. A szarvasok 200 m-nél közelebb nem jöttek, így amikor jól beállt a vendég vállalta a 300-as Remington Magnummal a lövést.

A bika felugrott az elejével, jelezve a találatot, elfutott körülbelül 100 métert aztán megállt a rudli, gyors ismétlés, de az nem talált, ekkor a kíséző elkérte a puskát és a visszhangtól tévovázó csapat, amikor egy pillanatra megállt, a bikára odalőtt. A bika lerogyott a földre. De 2 másodperc múlva felugrott és nekiiramodott az erdőnek, még egy lövést utána lőttek a már sebzett bikának, de az nem talált, mesélte a telefonba. Megnézték a rálövés helyét, kevés vért találtak és az erdő széléig pár csepp vér a beváltásig, ott megjelölte ő még bement azon a váltón, amin friss nyomok voltak, de nem talált se vért, se bikát, csak vizet, mert már akkorra az eső szakadt, és a kereséstől jól átázott.

Reggel 8 órára beszéltük meg a találkozót a vadászháznál. Nem aludtam nyugodtan, mert egész éjjelre sok esőt mutatott az időjárás jelentés. Amikor felkeltem még esett, elvert minden esélyt is hogy megtaláljuk a bikát-gondoltam. De azért 8 órára ott voltam a vadászháznál, ahol egymást még jobban elkészerítettük, amikor a csapadékmérő 47 mm-t mutatott. Kis csapatunk kedvetlenül indult a tett helyszínére, a sebző a kíséző és én. A vendéget felültettük egy lesre, mi a rálövésnél és a beváltásnál semmilyen nyomot nem találtunk, az eső mindent elpacskolt. A kutyával a beváltónál álltunk rá a nyomra, ahol még az este talált kevés vért a kíséző. A

kutya nem nagyon feszítette a vezetéket, mikor a kétszeri „keresd” parancsszóra erős szimatólással, tapogató lépésekkel elindult a nyomon. Az esővédő ruha, amibe mindketten öltöztünk nem sokáig tartott, mert minden bokorról, fáról ömlött ránk a víz, belül az izzadságtól áztunk el. Egy nyomtalan váltón mentünk, ami egyre jobban a területrészt sűrűje felé vezetett, mentünk a semmin a kutya után. Már a harmadik táblán bujkáltunk, itt már volt vadmozgás egy konda feküdt a váltótól nem messze, majd elugrott nagy csörtetéssel, mi meg mentünk tovább az általa tartott váltón. Az irányból ítélve mentünk abba a keskeny, de hosszú erdőtömb másik oldala felé, ahol az erdő szélén teljes hosszában vadkárelhárító kerítés húzódik. Jó nyomon megyünk? Kérdezte a kíséző vadász kollégám. Amíg a kutya nem bizonytalanodik el, addig nem adjuk fel, válaszoltam. Már egy km-t haladtunk, amikor már a leírt kerítéssel párhuzamosan el nem fordultunk és 50 méterrel az erdőben mentünk mellette. A sűrű aljnövényzet, kökény, galagonya, szeder nem kímélte a teljesen átázott ruházatunkat, amit már cafatokká szabdalt rajtunk. A váltón frissebb szarvasnyomok tűntek fel, de a kutya nem húzott erősebben. Kiértünk egy jártabb nyiladékra, itt a kutya elment balra és a nyiladékon körülbelül 50 méter után bement az erdőbe, tartva a párhuzamos távolságot a kerítéstől, csak mélyebben. Ha itt nem lesz, akkor abbahagyjuk- mondta a kíséző. Ez az egyik legsűrűbb rész, ha ebben nem találjuk, akkor nincs tovább értelme keresni. Rábólintottam. Mentünk ennek a 10 hektáros sűrű közepe felé minden érdemleges nyom nélkül. Ahogy vergődünk, bujkálunk egy tisztább rész szélénél, valami elment, az agancs koppanását is lehetett hallani. Odaérvén a fekhelyhez kevés vért találtunk a szélén, a kutyát csatoltam, aki már élénken ugrana és ugat a nyomon. Körülbelül 100 méter után állóra csahol, mi jó széllel megyünk a lehető legcsendesebben utána, és meglátjuk 20 méterre, én már célzom is az első tenyérnyi helyen, amit az oldalának sejtek odalövének, tűzbe rogy.

Odasietünk, a kutya rajt és fogja az egyik lövésnél. Megnyugtatom a kutyát, amely elég morcos, ha odamegyünk a vadjához, de már rutinosan le tudom róla venni.

A lövéseket vizsgálva a sejtésünk beigazolódott, az első lövés a szügyénél csípte meg húslövessel,

Szabó Ádám Hékás kutyájával

ami pedig kis időre földre nyomta, a második lövés nyaklövés a „sörénye” alatt kb 5 centiméterrel az is húslövés: tehát simán túlélte volna mind a két lövést. Az én lövésem magas blatt lövés, így mivel nem volt halálvágta, a sűrűnek a mértani közepétől húzhattuk ki a bikát még négy segítséggel együtt. Így duplán megizzasztott minket a sikerért. Ez „kész csoda” eszmélt fel a kísérő vadász, hogy ezzel a két gyenge lövéssel, és 47 mm eső után megtaláltuk. A bika súlya 8,7 kg lett, a munka hossza meg 1850 méter.

Vadászüdvözlettel:

Kiss Ferenc vérebvezető
TAEG Zrt

Varga Aladárné

Egy vadászfeleség naplójából

13. SZLOVÁK VÉREBVERSENY

Friedrich Konrad emlékére

Novot, 2010. szeptember 8–12.

Az országos vérebversenyt Zoli nyerte fiatal, jól képzett kutyájával. Egyértelmű volt, hogy ő képviseli Magyarországot a közismerten nem könnyű szlovák versenyen. Két magyar bíró kap felkérést: férjem és Burkus István. Én tolmácsként kísérem őket. A bírói meghívót már júniusban megkaptuk. A szállásrendelés és a prospektus áttanulmányozása után az íróasztal fiókjába kerülnek az iratok a nyári hónapokra. Csak augusztus végén kezd érdekelni, hol is van Novot. Autótérképet vásárolok és a prospektus hátoldalán lévő térképvázlat segítségével beazonosítom a helyet. Novot Orava megyében (Árva), annak is majdnem a legészakibb csücskében, az Oravai-Beszkidek lábánál, néhány km-re a lengyel határtól, mesés szép környezetben várja látogatóit. A Fehér-Orava és mellékfolyóinak a forrásvidéke. Más szlovák régiókhoz viszonyítva tipikus Felső-oravai klíma uralja: a tél szigorú, hideg, a nyár hűvös. A települést Erdődy Gyula alapította 1691-ben. Lakói fakitermeléssel és juhtenyésztéssel foglalkoztak, akárcsak ma. A nehéz hegyvidéki élet a természettel szembeni alázatra és szorgalomra tanította őket.

Szeptember eleje nem kényeztet bennünket napsütéssel. Szerdán reggel borús, csepergős időben indulunk. A határ felé egyre jobban esik. Bezenyén vesszük fel a másik magyar bírót. Késve érkezünk hozzá, ugyanis egy kicsit eltévedtünk, mert ez a Bezenye nem az a Bezenye, ahol Pisti lakik. Ezt ő elfelejtette megmondani nekünk. Rajkánál az új határátkelőn hagyjuk mögöttünk a mosoni tájat. Meglep, hogy autópálya matricát csak a szlovák oldalon tudunk vásárolni, magyar forintért. Zsolnáig kb. 240 km-t autópályán haladunk. Az eső továbbra sem kímél bennünket, de talán nem is baj, hogy ezt az arcát is látjuk a tájnak. Nagyszombattól a Vág széles völgyében haladunk Pöstyénig. Ettől kezdve a párhuzamosan húzódó hegyvonulatok egyre szorosabbra zárják a folyóvölgyet, az autópálya hol jobbról, hol balról fut szembe a medréről majdnem kicsorduló folyóvízzel. Trencséntől várak, várromok, ódon kastélyok sora vigyázza a hegytetőkről az arra haladót: Kaszaváralja, Vágbeszterce, Almásfalu, Bitérfalva. Zsolnánál elfogy alólunk az autópálya, de Turócszentmártonig (Martin) még a Vág felső

szakasza marad utitársunk. Csodálatos a vidék: a Vág és mellékfolyói a Kis-Fátra Nemzeti Parkot ölelik körül. 1400-1600 méter magas hegyeit sűrű erdő borítja. Még tart a nyárutó, a lombhullatók is egységesen zöldek, de a fenyőfélék mély, haragos színükkel már átvették az uralmat. Kralován falunál levágunk vagy 50 km-t, továbbra is a Nemzeti Park mellett maradunk az Orava völgyében. Az út ugyan keskenyebb, kanyargósabb, de ezért a természeti szépségért érdemes volt. A Fátrát az Oravai-Beszkidek váltja fel. Hamarosan elérjük Árvaváralját. A látvány megállásra kényszerít bennünket. Balra egy csodálatos, épen maradt vár, Árva vára néz le ránk. A falu közepén egy meredek, keskeny mészkőszikla csúcsán áll merészen, 112 m-re a folyó vízszintjétől. Királyi várként épült a 13. században, történelmébe két királyunk, az építtető Zsigmond és egy lengyel rablólovagtól visszavásárló, Mátyás, a Thurzó család és a Pálffy grófok írták be nevüket. A vár ma múzeum, magyar nyelven is van vezetés. Tvrdosintól balra kanyarodunk és megpillantjuk Közép-Európa legnagyobb mesterséges tavát, az Árvai-tavat. Területe 36 km², 13 km hosszú, 4-6 km széles. Erőműve a környéket jelentős mennyiségű villamos energiával látja el. A déli partján haladunk végig üdülőtelepek, szebbnél szebb nyaralók, csónakházak és kikötők között. A hatalmas víztükörből egy kis szigetet látunk kiemelkedni. A fák egy régi falu kálváriadombját rejtik 5 stációkeresztrel és egy kis barokk templommal. Ez a kis sziget emlékeztet arra, hogy egykor itt dolgozó kezek földet műveltek, állatot legeltettek. A duzzasztó építésekor ugyanis 6 falut lebontottak és egy részét a parton újra felépítették. Az út egyre emelkedik. Az apró falvakban szorgalmas kezek rakják az állványra a szénát, szedik a krumplit, zöldségeket. A falvak közepén még állnak a régi boronaházak, udvarukon az egykor használatos eszközök arról árulkodnak, hogy lakóik ma már modern házakat építettek, a régit múzeumnak rendezték be. És ahol elfogy az út, ott van Novot. Modern épület előtt parkolunk le, többcélú hotel, télen a síelőknak, nyáron a szezonális rendezvényeknek ad helyet. A magyarul is kitűnően beszélő Druska Laci jön elénk, ő az egyik szervezője a rendezvénynek, több véreb

versenyen részt vett velünk együtt, így régi ismerősként köszönhetjük. Laci nem hagy időt, hogy kinyújthassuk a 7 órás autózásban elgémberedett végtagjainkat. Bográcsgulyás várja az érkezőt puha kenyérrel, finom vörösborral.

FKM eredménybirdetésen Pukánszki Z. és a bíróink

Két asztalnál rendezők és vendégek szlovákul és németül próbálnak szót érteni. Ilyen rendezvényeken bár ritkán találkozunk, szinte mindenkit ismerünk valahonnan. A barátságos üdvözlés, a mosoly mindenkinek kijár, sőt kötelező. Mindenki tudja a másiktól, melyik országból jött, milyen nyelven beszél. Bármennyire keveset is tud magyarul, anyanyelvünkön szól hozzánk, ami a legnagyobb tisztelet kifejezése. Persze mi is igyekszünk. Gyorsan megtanuljuk az üdvözléseket, köszönet kifejezését szlovákul. A lengyelekkel oroszul beszélek, a tőlünk nyugatabbra élőkkel németül. Úgy érzem, ez itt Európa, ez az európaiság. Régi ismerősünk, Péter egész családjával érkezett. Végre bemutatathat bennünket nekik, mi vagyunk azok, akiknek évek óta üdvözlő lapokat küldenek. Mi sem mulasztjuk el soha a jó kívánságokat viszonzni. Jólesik a forró étel és a finom bor. A szoba elfoglalása után sorra érkeznek a résztvevők. A folyosók egyre hangosabbak, a délután egyre hűvösebb, zordabb, és mire a versenyzők és bírók bemutatása, a rendezvény megnyitója elkezdődik, az eső is csendesen szemerkél. Izgalommal várjuk az első bírói értekezletet. Férjem a 7-es bírói körben egy szlovák és egy lengyel bíróval fog a következő 3 napon együtt dolgozni. Kisorsolják az utánkeresés sorrend-

jét. Ez nem annyira köt le bennünket, mert a „mi” bírói körünk a mesterséges csapán, a fegyelmi munka értékelésében (cserkelés – elfektetés – viselkedés lövésre – visszatérés) bizonyítja hozzáértését. Másnap reggeli után hivatalos ünnepi megnyitóval indul a nap. 6 sebzést jelentettek a környező vadásztársaságok, így 6 kutya és gazdája indul a vad megkeresésére, köztük Zoli is. A 3-as bírói körrel Pisti is útnak indul. A keresés mesterséges csapán a közelben van egy erdei büfé mellett, nem nehéz terepadottságú. Egész éjjel rettenetesen szakadt az eső, így a messzebb utazók nincsenek könnyű helyzetben. Én a rossz idő miatt a szállodában maradok és várom a beérkezőket. Elsőként Zoliék hangját hallom, a szemben lévő szobából úgy déli egy óra után. Kíváncsi vagyok a munka iránt. Az éjszakai eső szinte minden nyomot elmosott, de a kutya kitűnő, jól követte a sebzett vadat, amelyet 320 m-es csapázás után dermedten talált. Nem igazán szerencsés, mert ilyen esetben a hajszázást nem tudják értékelni. Mint minden versenyhez, ehhez is kell szerencse, a sebzés minősége meghatározza a kutya munkáját, sőt eldöntheti a végeredményt.

2 óra után Ali is megjön. Nem sáros, nem fáradt, a helyszín ideális, jók a kutyák, kettő azonban nem ért célba 60 perc alatt. A délutánt beszélgetéssel, sétával töltjük. Már a vacsoránál ülünk, Pisti még sehol. Fél 7 felé esik be az étterembe fáradtan, sárosan, latyakosan. Azt mondja, innen 170 km-re volt a keresés helye, az idő nagy részét utazással töltötték. Hasonló távolságban volt több kutya is. Az étterem szinte munkaértekezlet helyszínévé alakult, mindenki kíváncsi a beérkezőkre, kérdezzetik őket, ők pedig újra átélve lendületesen mesélik az izgalmakat.

Másnap – pénteken – cserélődnek a csoportok: a mesterséges csapán dolgozó kutyák kapnak sebzett vadas utánkeresést és fordítva. Zoli a mesterséges csapán dolgozik. A bírói körök maradnak az első beosztás szerint, aminek nemcsak mi, de a szlovák és a lengyel bírótárs is nagyon örül. Így ugyanis biztosítva látják a munkák egységes elbírálását. Zoli kutyájával kiválóan teljesíti a feladatokat, a pontok mellett kiérdemlik a szlovák bírók dicséretét is.

Pisti a tegnapinál kicsit korábban, de annál fáradtabban jön vissza. Most a tátrai területen voltak olyan meredek hegyoldalakon, hogy néha az orruk érte a sziklát. A vacsora feledteti a nap fáradalmait, az azt követő folklór műsor éjfélig biztosítja a szórakozást.

Szombaton csak 2 kutya kapna még utánkeresési lehetőséget, de nem jeleztek sebzést. A nap igazi eseménye a bajor és hannoveri vérebek tenyészszeleje. Rengeteg autóval kb. 60 kutya érkezik. A bejárat mellett sátrat kell felállítani, mert ütemesen esik az eső. Mi a napot rövid nézelődés után pihenéssel, fényképezéssel töltjük. Szobánk panoráma ablakából szívet melengető látvány, amint délelőttönként egy jókora birkacsorda kapaszkodik föl a hegygerince, aztán gyorsan eltűnik a túlsó oldalon. A szálloda melletti gyors hegyi patak gömbölyűre koptatja a medrében a köveket. A szép zöldes kavicsokból beteszünk néhányat az autóba emlékül. Déltájban az eredményjelző táblán már megtekinthetők a helyezések. Délután 5-kor zárórendezvény, díjátadás. A rendezvénytér úgy fölázott, hogy csak gumicsizmában lehet rámenni. Alig tudok néhány fotót csinálni. Az értékes díjakat egy nagy asztalon mutatják be. Zoli kutyájával a 11 versenyző között a 4. helyezést érte el. Nagyon büszkék vagyunk rá.

Fényképezkedés után autóba ülünk és a záróvacsora helyszínére, Novot község kulturális központjába megyünk. A vacsora fejedelmi: előételek, italok, természetesen főétel vadhúsból, sütemények, gyümölcs és az elmaradhatatlan helyi sajtok. Itt kell szólnom az ételekről, amelyek mindegyike az elmúlt napok során a magyaros ízvilágnak is megfelelő, bőséges és finom volt. Ki kell emelnem a helyi pékárukat és sajtokat. Ez utóbbiak nemcsak finomak, de szépek is: a több évszázados sajtkészítési hagyományoknak megfelelően mintázottak, fonottak. A színpadon 3 órán át szünet nélkül váltották egymást a színvonalasabb folklór csoportok, köztük a gorálok, akik zenéjük szépségével, életvidámságával elbűvöltek bennünket.

Fülünkben ezzel a szép zenével tértünk nyugovóra, hogy másnap reggel búcsút intsünk a Nyugati-Beszéknek, a csobogó patakoknak és magunkkal vigyük egy színvonalas vérebverseny emlékét.

EZER + EGY

Augusztus utolsó hetében, három eredményes disznókereséssel hangolódunk a szeptemberi szezonra. Minden nap a telefont várja ilyenkor az ember. Nem is kellett sokat várni, 2.-án (csütörtök) este érkezett az első keresésre invitáló hívás.

Sárszentágotán, céges területünk bérlője, lőtt rá egy bikára. A vad jelezte a találatot, viszont vért nem találtak.

Reggel a találkozás után a helyszínen mutogatták a történeteket. A lessel szemben elterülő nagy kiterjedésű nádasból jött ki, megállt az úton, lövés, elejével megemelkedve hatalmas robajjal bevágta magát az ezüstfa bokrokkal tarkított erdőszegélybe. Hallották, hogy az erdőfolt túloldalán levő nádasban futva, csobogva, recsegetve menekült valami, szerintük a sebzett.

Kis keresgélés után megtaláltam a mély pata nyomokat a laza talajban. Az ugrás irányában egy kisebb bokor megdőlve jelezte a beváltás helyét. Vér sehol.

Elfektetett kutyámhoz lépek, aki már indul is a rálövés helyére. Zakatoló orral kutat, átlép az úton, végigszimatolja a bokrokat. Az erdőben 20m után ívesen balra kezdünk kanyarodni. Rám is szólnak, hogy nem arra ment a bika. Úgy teszek, mintha nem hallanám és lépkedek tovább ebem után. Már majdnem visszaérünk az útra, amikor egy kis ágacs-kán mutatja orrával a rákent vért. Az úton hagyott autók mögött váltunk be a nyakig érő nádba. Pár méter után derékmagasságban látom a következő kenést. A nád egyre magasabb a víz egyre mélyebb alattunk. Néhány helyen kutyám úszva én meg derékig gázolva a posványban tudunk haladni. Egy kilométer után egy gáthoz érünk, aminek a túloldalán széles patak csordogál. A parton balra fordulva három sebágyat találunk. Az egyik olyan közel a vízhez, hogy nem érzem a különbséget kutyám lendületében, viszont a vízen akar átmenni. Egy gyors telefon, kapom az infót, kicsit följebb van híd, amin át tudok menni. Kihasznlom a lehetőséget és kiöntöm csizmámból a vizet. De csak azért, hogy a túloldalon levő lének legyen helye befolyjni, amikor a kiváltás helyét keressük.

Mikor megtaláltuk azonnal belém hasított a tudat, mi keltettük a bikát, csak a nagy zörgéstől semmit nem hallottunk a menekülésből. Csatolom kutyámat és várunk. Rövidesen halljuk az éles hajsza hangot majd az ütemes állóra csaholást. Egy nagyobb kiterjedésű erdőben állít ebem. Az erdő

szélén lemállázok, és próbálok minél halkabban közelükbe jutni. Nem egyszerű dolog a sűrű aljnövényzet miatt. Négykézlábra ereszkedve haladok de, még így is zörgök annyira, hogy elugrik a bika. Kutyám kitart a végsőig, abban biztos vagyok, rövidtávon ismét állít. Itt még egyszer lejátszódik az előző eset, viszont már ritkul az erdő alja. Hamarosan meg is látom a vadat, ami szoborként áll a kutya előtt. Nem sokat teketóriázok, a farral álló bika tükrébe küldöm a golyót. Lerogy hátuljára, én pedig odafutok, és közlelről megváltom szenvedéseitől.

Bartha F. egy eredményes munka után

Nagy az öröm, megvan a sebzett. Ez ki is tartott kb. 20 percig. A szokásos „tollfosztás” után kutyám félrevonul, és lehorgasztott fejjel búslakodik. Odalépek mellé, látom, hogy a bal szeme csukva. Széthúszom a szemhéját, sokkal a látvány. A szeme golyójából kiáll egy tüske. Befelé nagyon mélyen, kifelé csak épp egy millimétert.

Fél óra is eltelt mire a többiek odaértek, azonnal ajánlottak orvost, akivel föl is vettük a kapcsolatot. Beugrottunk az autóba, irány Sárbogárd. Ott kb. 1órát vártunk az orvosra, akinek halaszthatatlan dolga akadt. Mikor meglátta, miről van szó, hívott egy szemészorvost. Elbódították a kutyát, kihúzták az ezüsfatüskét,

legalább is 5 mm-es darabját. Nagyon örültek maguknak, azt meg sem nézték nem maradt e benne valami. Az elülső csarnokvíz elfolyt, de nem esett össze a szemgolyó. Írtak föl szemcseppeket majd utunkra engedtek. Hazafelé menet sikerült fölvennem a kapcsolatot egy pesti kutyaszemész specialistával, akinek később képeket küldtem.

Másnapra újra föltelt a csarnokvíz. Kétnaponta hordtam antibiotikus kezelésre állatorvosomhoz. Bevittem Pestre, itt derült ki, hogy bent maradt egy darab a pupillában. Ha szerencsénk van, beágyazódik, ha nincs, meglátjuk mi lesz.

A folyamatos antibiotikum és szemcsepp kúrától szépen kitisztult a szeme.

12.-én (vasárnap) egy nehéz vezeték és hajsza munka végén ismét nagy volt az öröm. Másnap állatorvos majd irány Sárvár, a vasi bikák keresésével töltött 4-5 nap, háromszori szemcseppentéssel naponta. Meg is lett a hatása a „munkának”. 16.-án (csütörtök) reggelre begyulladt a szem, és barnás, homokra emlékeztető anyag gyűlt össze benne. Indulás haza, szemcsepp-antibiotikum, 20.-án (hétfő) Pest. Kiderült, elmozdult a tüske. Felkészítettek a legrosszabbra, ha nem javul az állapota 27.-én műtét. Változtatunk a szemcseppkúrán, felkerült a szemnyomás csökkentő is a palletára. Semmi nem segített. A hét második felére már nem látott a bal szemére, föltelt gennyel, és napról-napra nagyobb fájdalmai voltak. Szemhéja hatalmasra dagadt a gyulladástól.

Két lehetőség maradt:

Az egyik, hogy szétborítják a szemgolyót, kiszedik a tüskét, összevarrják, tesznek rá egy mű szaruhártyát, leragasztják. Egy hónap múlva varratszedés. És mivel a pupilla nem húzódik össze, a lyuk helyén hályogosodik a szem. Amit szemcsepp kúrával csökkenteni lehet. Nem sokat látna vele, folyamatos gyulladásveszélyben lenne, munkáját teljesen ellehetetlenítené.

A másik megoldás, és egyébként ezt választottam, nem volt könnyű döntés. A szemgolyó kioperálása, a szemhéj összevarrása, 8-nap múlva varratszedéssel.

Fél órás műtét, örökkévalóságnak tűnt. Mikor bemehettem hozzá a látványtól könny szökött a szemembe. Az altatástól még kábult kiskutyám rámnézett, majd ösztöneitől hajtva próbált fölállni. Melléléptem, nyugtatgattam, az orrán keresztül szivárgó vérét törölgettem. Mikor kicsit magához tért kivittem az autóba. Otthon megkap-

ta a „parabolát” és a kosarában lábadozhatott a lakásban.

Még fél szemmel is...

A műtét után 3 napig fájdalomcsillapítót kaptott, az orrából még egy pár napig szivárgott a vér, kezdte visszanyerni régi énjét. Egy-egy egészségügyi sétát is beiktattunk.

Azt mondanom sem kell, 15.-étől minden nap jelentettek sebzést, volt mikor többet is naponta. Utánkeresőből átmentem közvetítőbe - nem túl izgalmas feladat. Október 3.-án nem bírtam tovább. Két sebzést jelentetek elég közelről. Két hajszás munkával debütált és ajándékozott meg félszemű kutyusom, születésnapomon. Ennél többet kívánni sem lehet.

Másnap varratszedésen halkan megkérdeztem, mehetünk-e keresni? Igen volt a válasz.

Azóta túl vagyunk jó pár keresésen, kemény több kilométeres hajszakon. Lendülete töretlen, sőt vezeték munkája precízebbé vált. Sokat segített neki a nyár végén hozott utánpótlás kiskutya. Nem hagyta búslakodni, játékos piszkálódásával terelte el az „öreg” figyelmét.

Én a mai napig emészttem magam, és visszagondolva tudom, mit csináltam volna másképp. Hamarabb elengedhettem volna a kutyát. Nem jó orvoshoz vittem. Nem kellett volna keresni vele egy hét múlva. Viszont akkor és ott ez tűnt helyesnek. És ezen már nem lehet változtatni.

Sajnos kutyáink egészségét ezer dolog veszélyezteti, vaddal való szerencsétlen affér, a forgalmas utak, stb. stb. sorolhatnám. Ez az eset még egy, ami fölkerülhet erre a hosszú listára.

Minden vérebnek és vezetőjének jó egészséget, és sok eredményes munkát kívánok!

Vadászüdvözlettel

Bartha Ferenc

VÉREBES BEMUTATÓ DÉL-SZERBIÁBAN

2010. szeptember 25-én családotól Novi Sad-ra utaztunk. Két vérebemet nemzetközi CACIB kiállításra vittük. Kicsit nosztalgiztam, hiszen ebben a városban fejeztem be 1988-ban az egyetemi tanulmányaimat.

Ahogy a mondás is állítja: „Milyen kicsi a világ.” természetesen találkoztam régi ismerősökkel, kutyásokkal, hiszen harmincöt éve kutyázom. Az ismerősök között volt Urbán Gyula, régi barátom, aki drótszűrű német vizslákat tenyészt Vajdaságban. A kölcsönös üdvözlés után megnézte a kutyáimat és közölte velem, hogy szeretne bemutatni egy kutyás bírónak. Nevezetesen dr. Dragan Janjic-nak. Ő a szerbiai bírói tanács elnöke, országszerte elismert állatorvos, ezen túl az FCI összes fajtáját bírálja, Szerbiában ő vizsgáztatja a küllem és teljesítménybírókat. Eddig nyolc szakkönyvet írt.

Janjic doktor úr megörült annak, hogy Magyarországról jöttem, beszélem a szerb nyelvet és az is fontos volt számára, hogy a vérebeim nem csak szépek, hanem jól is dolgoznak. Segítségemet kérte egy dél-szerbiai vérebes bemutató szervezésében Krusevac városában. Elmondása szerint kevés az országban a véreb, bár lenne rájuk igény. Elmesélte, hogy úgy használják a vérebekeket, mint a kopókat. Hajtásban dolgoznak és vezeték nélkül szabadon kerestetnek velük a sebzett vad után. Erre a rendezvényre meg szeretné hívni a szerbiai szakembereket: erdészeket, vadgazda mérnököket, hivatásos vadászokat, az ország leghíresebb kopótenyésztőit

Az érdeklődés középpontjában

Finom hegyi terepen

valamint a sajtót. Úgy váltunk el Novi Sad-on, hogy „viszont látásra Krusevacon”. Míg fogytak a kilométerek kocsim kerekei alatt Tura felé, azon gondolkodtam, hogyan lehetne színvonalasan eleget tenni ennek a felkérésnek.

Azzal tisztában voltam, hogy ettől kezdve nem egy egyszerű baráti találkozó lesz néhány lelkes érdeklődő társaságában, ahol poharazgatás közben elcsevegünk a vérebezésről. Dél-Szerbia legnevesebb szakgárdája képviselteti magát, a sajtóról nem is beszélve. Három szerbiai TV csatorna és a ZOV (HÍVÁS) folyóirat riportere lesz jelen ezen a találkozón. A meghívottak rajtunk keresztül, akik Magyarországról odautazunk, a magyar vadászokat, kutyásokat és nem utolsósorban a magyar vérebeseket fogják látni és minősíteni. Ettől kezdve nagy hibának, blamának helye nincs. Mindezeket átgondolva hívtam fel Böhm Istvánt, a Magyar Vérebegylet tenyészeti felelősét és elmondtam neki, hogy mi is történt Novi Sadon. Türelmesen végighallgatott és szokásos nyugodt modorában annyit mondott, hogy tetszik neki az ötlet, de mindenképpen beszéljek dr. Buzgó Józseffel, a Vérebegylet elnökével is. Neki is elmondtam a történeteket és pozitív volt a reagálás. Ekkor kezdődött az utazás szervezése.

Az eredeti terv szerint én csak tolmácsolni mentem volna, de az utolsó pillanatban változott a program. Böhm István nem tudott jönni csak dr. Buzgó József és kedves neje, Zsuzsa asszony. Természetesen Körcsöneyei

Kapitány névre hallgató hannoveri vérebüket is magukkal hozták. Így történt, hogy én a Tigra nevezetű hannoveri szukámat vettem magam mellé útitársnak. Néhány telefonos egyeztetést követően november 12.-én nekivágtunk a 700 kilométeres útnak. Krusevacon az állatorvosi rendelőben volt a találkozó, ahol már vártak bennünket. A bemutatkozás után rövid szusszanás következett, majd irány a 4 csillagos Golf Szálló, ahová a szobáinkba bevihettük a kutyáinkat is. Az esti program díszvacsorával folytatódott, ahol megbeszéltük a másnapi programokat.

Reggel Buzgó József elnök urat és jómagamat kivittek terepszemlére. Olyan helyet kellett választanunk, ahol a csapafektetés és annak kidolgozása jól látható a korona és a kamerák számára. Szarvas vérrel és lábbal meghúztuk a csapákat és mihelyst elkészültünk, azonnal vittek bennünket standjainkra elállónak, mert időközben elindult a farkas és disznóhajtás. Farkas nem mutatkozott, s mindössze két disznó keveredett a hajtásba, de az egyik fiatal vadász elhibázta az igen természetes kant. A vadászat így teríték nélkül fejeződött be, de a 40-50 főből álló vadászokat ez egy cseppet sem zavarta. A hajtás után egy szélvédett helyre vezényeltek bennünket, ahol már lobogott a tűz és előkészítve vártak ránk a nyársbotok. Előkerültek a lapos üvegek, természetesen az eperfa hordóban érlelt 'Slivovica' volt a zsáner. Helyi szerb különlegességgént megkóstoltuk az abált, füstölt disznóbelet nyárson sütvé. Ettem már finomabbat is életemben, de ez is nagyon érdekes volt.

Kora délután értünk a csapákhoz és a kíváncsi tekintetek, fényképezőgépek és kamerák ösztöztében nekiláttunk a csapák kidolgozásának. Buzgó elnök úrnak kezdeti nehézségei akadtak, ugyanis a csapa elejéhez egy patakmedren kellett átjutni. A patakmeder mellközépig érő száraz avarral volt tele, amelyen nem volt egyszerű átkelni. Kapitány, a természetes hannoveri kan a farka hegyéig elsüllyedt a száraz falevelek között. Ezt a jelenetet sikerült megörökíteni. A kezdeti nehézségek után mindkét kutya rutin-

szerűen végig ment a közel egy kilométeres, bükkös hegyoldalban lefektetett csapákon, melyet a népes korona a feltáró útról tudott szemmel tartani. A rutinszerűen, s jól dolgozó vérebeknek kijárt a taps, amit meg is kaptak a belelkesülő koronától. Ezek után visszamentünk a vadászházhoz, ahol vártak bennünket a riporterek. A riportok után a tárgyaló teremben dr. Buzgó József előadása következett a magyar vérebezés történetéről, eredményeiről és a mai viszonyokról. A szakmai előadást a szerbiai erdőgazdaságok igazgatói, vadgazda mérnökök, hivatásos vadászok és kutyatenyésztők hallgatták nagy érdeklődéssel. Számos kérdés merült fel, melyekre kimerítő választ kaptak az elnök úrtól.

Az előadás után dr. Dragan Janjic mint házigazda megköszönte, hogy eljöttünk, egyben segítséget és tanácsot kért a szerbiai véreb egyesület megalakításához. Reményét fejezte ki, hogy ez az első találkozó alapköve lesz a további együttműködésnek. Dr. Buzgó József megköszönte a meghívást és támogatásáról biztosította a vendéglátót. Méltatta a házigazda szervezőkészségét, külön gratulált neki, majd átnyújtotta a Vérebegylet Krónikáját, mely a 100. évfordulóra készült. A két szakember kézfogását nagy tapsvihár követte, majd kötetlen beszélgetés kezdődött a kamerák jelenléte nélkül.

A találkozó mindkét fél részéről igen eredményesnek bizonyult. A szerb vendéglátás dicséretet érdemel. Bízunk abban, hogy hasonló találkozókra a jövőben is lesz még lehetőség. Úgy gondolom, hogy a Magyar Véreb Egyesület méltón képviseltük Szerbia szívében, bizonyítva azt, hogy a kutyások és a vadászok között sem a határok sem a nyelvi gondok nem gördítenek elmozdíthatatlan akadályokat.

Végezetül megköszönöm dr. Buzgó József elnök úrnak, hogy közreműködésemmel elfogadta a meghívást és magas színvonalon képviselte a magyar vérebeseket.

Vadászüdvözzel!

Szalai Zoltán
sportvadász és vérebes

2010. évi KÖZHASZNÚSÁGI JELENTÉS

Készítette:

Magyar Véreb Egylet
7400 Kaposvár, Géza utca 63.

2011. február 21.

A Magyar Véreb Egylet Közhasznúsági jelentése a 2010-es esztendőről

1. SZÁMVITELI BESZÁMOLÓ

A MVE 2010. évben gazdálkodásáról a számviteli törvénynek és a kapcsolódó előírásoknak megfelelően egyszerűsített éves beszámolót állított össze. A részletes kimutatás jelentésünk 1. sz. melléklete, mely áll a mérlegből és a közhasznú szervezeti eredmény kimutatásból. A magánszemélyek SZJA 1%-ára vonatkozó felajánlásokból befolyt 183 eFt összeget a következő évi közhasznúsági tevékenység költségeire tartalékoztuk.

2. KÖLTSÉGVETÉSI TÁMOGATÁS FELHASZNÁLÁSA

Tárgyévben állami támogatást a MVE nem kapott, így a beszámoló ezen a soron nemleges.

3. VAGYONFELHASZNÁLÁSSAL KAPCSOLATOS KIMUTATÁS

Előző évhez képest a MVE tartaléka (vagyon) 37 578 Ft -ról 728 922 Ft -ra vagyis 691 344 Ft összeggel növekedett. A rendkívül eredményes gazdálkodást kis mértékben árnyalja az a tény, hogy mintegy 300 000 Ft tagdíj utáni hozzájárulást a MEOE még nem számlázott le 2010 évre vonatkozóan, s a Nemzetközi Véreb Szövetség éves tagdíja (450 Euro cca 120 000 Ft) sem került még átutalásra. Mindezek figyelembe vételével látszik, hogy a korábbi év anyagi nehézségein sikerült úrrá lenni, s némi tartalékot képezni a következő év gazdasági megalapozása céljából.

4. CÉL SZERINTI JUTTATÁSOK KIMUTATÁSA

Szervezetünk nem nyújtott ilyen juttatást, így e soron nem történtek kifizetések.

5. KÖZPONTI KÖLTSÉGVETÉSI SZERVTŐL, ELKÜLÖNÍTETT ÁLLAMI PÉNZALAPTÓL, HELYI ÖNKORMÁNYZATTÓL, TELEPÜLÉSI ÖNKORMÁNYZATOK TÁRSULÁSÁTÓL ÉS MINDEZEK SZERVEITŐL KAPOTT TÁMOGATÁS MÉRTÉKE

Tárgyévben Egyletünk nem kapott ilyen jogcímmel támogatást, így a beszámoló ezen a soron nemleges.

6. A KÖZHASZNÚ SZERVEZET VEZETŐ TISZTSÉGVISELŐINEK NYÚJTOTT JUTTATÁSOK ÉRTÉKE, ILLETVE ÖSSZEGE

Egyletünk vezető tisztségviselői ez évben is csak a gépjármű-használati költségtérítésben részesültek, összegét tekintve 166 ezer Ft-ot fizettünk ki, amely megegyezik az éves személyi ráfordításainkkal. Ebben az összegben azonban nem csak a vezető tisztségviselők, hanem a különböző rendezvényeken résztvevő teljesítménybírók költségtérítése is szerepel. A költségtérítés kifizetések az előző évhez képest jelentősen nem változtak. Megállapítható, hogy a MVE-nél indokolatlan kifizetés nem történt, nem nevezhető a költségtérítés juttatási formának. Ehhez azt kell tudni, hogy a tagságunk, beleértve a tisztségviselőket is, nagy része saját költségén, az ügy iránti elkötelezettségből végzi a munkáját.

7. A KÖZHASZNÚ TEVÉKENYSÉGRŐL SZÓLÓ RÖVID TARTALMI BESZÁMOLÓ

7.1. A vadászati hagyományok ápolása:

A vadászkutyával való foglalkozás a vadászatnak legalább olyan szerves része, mint a lőfegyverekkel való bánás, s valahol az emberiség fejlődésében a kutya együttélése az emberrel ősidők óta megfigyelhető. A vadászati hagyományok megőrzésében és ápolásában a MVE fontos feladatot teljesít, hiszen a véreb fajták tenyésztése és használata mellett egyfajta ismeretterjesztő missziót is felvállal már évtizedek óta. Ennek keretén belül szervezünk és rendezünk fajtabemutatókat, szakmai napokat az ország azon részein, ahol a vadászkutyázásnak ezen ága kevésbé ismert. Ezúttal a Pest megyei Királyházán került sor vérebes találkozóra, amelyen mintegy 30 fő vett részt.

7.2. A véreb fajták népszerűsítése, tenyésztésének és használatának fejlesztése:

Anyagi és szellemi erőforrásaink nagy részét e tevékenység végzésére fordítottuk.

Az év folyamán ismét megrendezésre került a Kaszó Kupa Fővizsga és Tenyészemle, majd a már hagyományos Nehezített Vércsapa Verseny ezúttal a

Bartha F. kutyái

Baranya megyei Karapancsán. Tovább folytak a vérebvezető tanfolyamaink, s sor került 6 kihelyezett elő- és fővizsgára is az ország különböző részein.

Immár harmadik alkalommal készítettük el és adtuk ki a Véreb Híradót, amelyben beszámoltunk a 2009-as év eseményeiről, a tenyésztési és munkaeredményekről, és lehetőséget biztosítottunk arra, hogy tagjaink megosszák egymással a vadászkutyázással kapcsolatos élményeiket, beszámolhassanak egy-egy különleges munkájukról, tapasztalatukról.

7.3. Nemzetközi kapcsolatok ápolása:

Nemzetközi szempontból kétség kívül a Szlovák Véreb Klub (KCF) által 2010 szeptember 08-11. között megrendezett XIII. Friedrich Konrad Memorial volt a legemlékezetesebb. A MVE-t egy vérebvezető – Pukánszky Zoltán – valamint két bíró, Varga Aladár és Burkus István képviselték. A rendkívül szoros versenyben a magyar kutyavezető és fiatal kutya nagyszerű teljesítményt nyújtva negyedik helyezést ért el, úgy, hogy több részfeladatban a legmagasabb pontszámot érdemelték ki. Az év másik nemzetközi rendezvényén a Lengyel Véreb Klub által rendezett I. Benedikt Gierszewski emlékversenyen Zilai János vérebvezető és Radó Zoltán bíró képviselték az Egyletet. Ez esetben azonban a tapasztalt vérebvezetőkből álló delegáció munkáját nem kísérte szerencse, így nem jutottak eredményes munkához.

7.4. Szervezeti élet ápolása:

Miként korábban is, 2010-ben is új tagokkal bővült a MVE tagsága. A nyilvántartott taglétszámunk így 2010. december 31.-én 239 fő volt, ami 33 fős létszámnövekedést mutat. Látnunk kell ugyanakkor azt a tendenciát is, hogy minden évben 15-20 tag neve kerül ki a névsorunkból, döntően tagdíj meg nem fizetés miatt. Eddig is, ezután is szívesen fogadunk minden jelentkezőt,

aki a Belépési nyilatkozat aláírásával elfogadja Alapszabályunkat, magáévá teszi céljainkat és hajlandó is azért tevékenykedni. Sokan közülünk nem rendelkeznek, s talán soha nem is fognak vérebbel rendelkezni, azt vezetni, de sokat tudnak segíteni abban, hogy ez a szép hagyomány, ez a hasznos tevékenység minél szélesebb körben elterjedjen, fennmaradjon.

7.5. A gyerekek, a fiatalok és a nők bevonása a MVE életébe:

A kutyával való foglalkozás folyamatos, mondhatni életvitel szerű elfoglaltságot jelent, s ez különösen igaz azokra, akik vadászkutyával foglalkoznak. A vadászat, azon belül is a vadászkutyával való foglalkozás az aktív kikapcsolódás egyik komoly lehetősége, amit akár gyermekkorban is el lehet kezdeni. Tagjaink közül sokan már kisgyermek korukban megjelentek közöttünk, s a közeg hangulata, szellemisége oly mértékben megfogta őket, hogy itt is maradtak. Ezekből a fiatalokból a legelkötelezettebbek már a már oszlopos tagjai a MVE-nek, most már ők képviselik az Egyletet a hazai és

nemzetközi megmérettetéseken, többen közülük teljesítmény bírói vizsgát tettek, s bizonyára közülük fognak kikerülni a MVE következő vezető tisztségviselői is. E mellett mindig is volt olyan tagtársunk, aki korábban más kutyafajták, sok esetben más vadászkutyák vezetésében szerzett tapasztalatot, s már felnőtt fejjel váltott vérebre, s most a fiatalokkal együtt gyakorolva, mintegy visszafiatalodva éli meg közöttünk a csak személyesen megszerezhető élményeket. Mi minden közöttünk megjelenőt, korra és nemre való tekintet nélkül, örömmel fogadunk, bizonyítja ezt, hogy egyre több hölgy vérebvezetőnk van, s bizony már hazai versenyt is nyert közülük valaki, s nemzetközi megmérettetésen is képviselhette a Magyar Véreb Egyletet.

Kaposvár, 2011. február 21.

Dr. Buzgó József
elnök

Záradék:

E közhasznúsági jelentést a MVE közgyűlése 2011. február 26.-ai ülésén a (02.26.) sz. határozatával elfogadta.

MAGYAR VÉREB EGYLET

PÉNZÜGYI BESZÁMOLÓ 2010

A MVE 2010. évben gazdálkodásáról a számviteli törvénynek és a kapcsolódó előírásoknak megfelelően egyszerűsített éves beszámolót állított össze. A beszámoló tételesen tartalmazza a bevételek és kiadások alakulását, valamint felsorolja a MVE által nyilvántartott követeléseket.

Pénzforgalmi jelentés

Bevételek-Kiadások

Nyitó egyenleg 2010. január 1-én:	37 578
- Banki elszámolási számlák	2 333
- házipénztári készlet	35.245
2010. évi bevételek	1.377.435
Összesen:	1.415.013

2010. évi kiadások	686.091
Záró egyenleg 2010. december 31-én	728.922
- Bank elszámolási számla	621.102
- házipénztár	107.820
Összesen:	1.415.013

Bevételek felsorolása jogcímenkénti részletezettséggel

1. Tagdíj	711.500
2. Tagi támogatás	165.500
3. Banki kamat	488
4. APEH SZJA 1% jóváírás	183.362
5. Nevezési díj , tenyészszemle	25.000
6. Vizsgadíjak	144.000
7. Teljesítményfüzet	34.000
8. Konyvértékesítés (Véreb Krónika)	102.000
9. Független banki terhelés miatt	11.585
Összesen:	1.377.435

A bevételek között, a korábban megszokottak szerint meghatározó mértékű volt a tagdíjakból származó bevétel. A nyilvántartott tagjaink közül 158 fő fizette meg a 2010 évre vonatkozó tagdíjat, ami figyelembe véve a 239 fős tagságunkat, s levonva belőle azon tagdíjfizetésre nem kötelezett tiszteletbeli tagjaink létszámát – 16 fő – akkor azt láthatjuk, hogy 66 fő nem, vagy késve tett eleget ezen kötelezettségének. Örömmel tapasztaljuk, hogy folyamatosan növekszik a tagi hozzájárulások száma és értéke is! Új elemként jelent meg a bevételeink sorában a személyi jövedelemadó 1%-ának felajánlása, tagjaink támogatásának köszönhetően 183 eFt többletbevételre tettünk szert.

A rendezvényeinkkel, valamint a MVE által elkészített kiadványok értékesítésével kapcsolatos a bevételeink többi része, hiszen ez évben sem kaptunk állami támogatást. Tagi támogatást több személytől kaptunk, amelyet a Véreb Híradó megjelentetésére fordítottunk.

Mintegy 169 eFt bevételünk származott a különböző vizsga- és nevezési díjakból, amely évek óta hasonló mértékű bevételi forrásunk.

Még egy jelentősebb tétel a bevételek között a korábban elkészített és megjelentetett Véreb Krónika valamint a Véreb Híradó értékesítéséből származott.

Hosszú bajsza után

Kiadások felsorolása jogcímenkénti részletezettséggel

1. Irodaszer, nyomtatvány	57.707
2. Versenydíjak	6.320
3. Folyóirat, kiadvány	281.610
4. Rendezvényköltség	-
5. Fénymásolási költség	1.250
6. Postaköltség	94.153
7. Megbízási díj/jogi tanácsadás/	20.250
8. Saját gépkocsi-használat	166.752
9. Vállalkozási díj	-
10. Banki költség	55.258
11. Nemzetközi tagdíj	-
Működési kiadások	683.300
12. Felszámított Áfa	2.791
Összesen:	686.091

Megjegyzés:

2010. december 31-én fennálló ismert kötelezettség:

- A 2010. évben befolyt tagdíj MEOE-t illető része (158 fő x 2000 Ft.) 316 eFt.
- A 2010. évi nemzetközi tagdíj hátralék 450 Euro.(cca 121 eFt)

Az adófizető magánszemélyek által 2009. évi személyi jövedelemadója egy százalékának felajánlásából kapott 183.362 Ft-ot az egyesület tartalékolja a következő évre a közhasznú tevékenységének költségeire.

A 2009-ről áthozott rendkívül szerény maradványösszeg figyelembevételével beosztó és takarékos költséggazdálkodást folytattunk 2010-ben. Amennyire az lehetséges volt, minden kiadásunkat csökkentettük az előző évhez képest, így sikerült pénzügyi helyzetünket stabilizálni. A MVE kiadásai között mindössze kettő darab százezer forintot meghaladó tételt találunk. Az egyik a Véreb Híradó megjelenésével kapcsolatos tétel jelenti a legnagyobb összeget, de ennek bevételi oldalon is van fedezete, hiszen a tagdíjat ezen okból emeltük fel, hogy az tartalmazza a Véreb Híradó költségeit is. A második legnagyobb tétel a gépjárműhasználattal kapcsolatos költségtérítések összege, amely annak ellenére csökkent az elmúlt évihez képest, hogy meglehetősen sok rendezvényünk volt ill. vettünk részt –Friedrich Konrad emlékverseny Szlovákiában, Benedikt Gierszewski emlékverseny Lengyelországban, Kaszó Kupa, Nehezített Vércsapa Verseny Karapancsán, Vérebes Találkozó Királyházán-. Ehhez azonban az a támogató magatartás kellet a bírók és a delegáció tagjai részéről, hogy több esetben nem vették igénybe a költségtérítés lehetőségét.

Nem szabad elfeledkeznünk azonban arról, hogy mintegy 437 eFt tartozásunk áll fenn a MEOE és az ISHV felé, amelyet mindenképpen meg kell fizetnünk, így az Egyesület anyagi helyzete, bár a javulás jelentős a korábbi évhez viszonyítva, még mindig nem nevezhető hosszú távon kiegyensúlyozottnak.

A fentiek figyelembe vételével kérem a pénzügyi beszámoló elfogadását!

Kaposvár, 2011. február 02.

Összeállította: Hernesz Ferencné

Simon Pál
Titkár

Felügyelő Bizottsági Beszámoló (2010)

Tisztelt Közgyűlés !

A Felügyelő Bizottság feladatának megfelelően együletünk tevékenységét, gazdasági helyzetét, szakmai teljesítését az elmúlt évadban is figyelemmel kísérte.

Alaptevékenységünk az évek során kialakult sztereotípiák mentén halad. A vadászati évet záró Kaszó Kupa egyben a következő vérebes szezon kezdetét is jelenti. Nem szeretném részletezni a hazai és nemzetközi szerepléseinket, hisz arról az elnöki beszámolóban hallhattunk, talán csak, hogy a nemzetközi megmérettetéseken annyit tudtunk teljesíteni amennyit a rendező fél felkínált. Kiküldött kollégáink a rájuk bízott feladatot a Magyar Véreb Egylet képviselőjét a lehetőségekhez mérten jól látták el.

Vérebes vezető tanfolyamaink nagy érdeklődést követően 28 vérebes hivatásos vadász felkészítését jelentette, Karapancsán és Devecserben e nemes, de annál összetettebb munkára.

Egy gondolattal visszatérnék, az újkori magyar vérebezés hosszú évek óta legnagyobb rendezvényére a nemzetközileg is jegyzett és nagy érdeklődéssel kísért Kaszó kupára.

Ide sereglik minden vadászév forgón vérebesek nagy családja, itt ad számot az elmúlt esztendő történéseiről, itt méretteti meg magát az, aki nemzetközi szinten is jelezni szeretné munkásságát és itt tartjuk, ahogy most is minden évben monstre taggyűlésünket. Nehezen lehetne találni az országban még egy helyet, ahol infrastruktúrájában, szakmaiságában hasonló körülmények kínálkoznának mondom ezt azok után, hogy azért be kell vallani az utóbbi időkben nehezedtek – különösen anyagilag – a résztvevők terhei. Most, hogy a Kaszó Rt. szinte teljes vezérkara megváltozott, s hogy a vezérigazgatói székébe ifj. Galamb Gábor vérebegyletünk tagja, édesapja nyomdokain a magyar vérebezés elkötelezett híve került, a jövő pozitív változásainak garanciája.

Mint ismeretes a Magyar Ebtenyésztők Országos Egyesülete szorult gazdasági helyzete miatt nem kívánt helyzetbe hozta alkotó szervezeteit.

Ennek kapcsán együletünk is elvesztette addigi pénzkészletét s hogy az inkasszáls folyamatát megállítsuk, átléptünk önálló jogú közhasznú egyesületté. Átminősítésünk rövid ideje ellenére, - vezetőségünket dicsérendő - már van ismét annyi pénzünk, hogy tervezett tevékenységünket tovább tudjuk tartani. Ezzel kapcsolatosan kérek mindenkit, hogy a fizetésének egy százalékával megerősödésünkhöz járuljon hozzá. Mint közhasznú egyesületnek adományozó, ezt a pénzt az adóalapjából mindenki teljes egészében leírhatja.

Tenyésztési feladataink nem tudom már mennyire a fajtagazda Németországot, vagy a munkateljesítmény javítását szolgálja e igazán, mert az elmúlt években kiderült hogy ez a kettő nagyon nem ugyanaz !...Tizenéve jött be és került kitűnő kollégánkhoz Burkus Pistához az a kiváló vérebes amelyik munkájával igen de küllemével fiatal korában nem annyira ragadtatta el a szakgárdát, a kissé finomabb arciori rész és talán a kissé magasabban tűzött fülek nem volt megszokott az addig levesbe lógó, s ettől cserepes fülekhez szokott szemnek.

Mivel a Hirschmann Fereintől jött és kitűnő munkakvalitást mutatott ezért nagyon helyesen egyik meghatározó fedező kanunkká vált. Aztán előjöttek utána és valljuk be mellette is hasonló küllemű és adottságú kutyák melyeknek már nem volt érdekes a munkájuk, csupán a küllemük miatt szorultak perifériára. A sors iróniája, hogy az elmúl esztendőben megint bejött a Németek ajánlása mellett egy hasonló fejformájú, fülű kutya, mely szerintem a praktikuságot követve kifejezetten alkalmasabbnak látszik azokhoz a mindig kezelésre szoruló lapajfűlű egyedekhez képest melyek ugyan burkolt fejükkel orrot takaró füleikkel a régmúlt vérebes portréját idézik, de már munkájuk hatékonyságában meg sem közelítik ezeket az újhullámos egyedeket. Ez a helyzet mindenképpen zavart okoz a tenyésztési felelős munkájában ezért a tenyészegyedek kiválasztása a fentiek miatt nem irigylésre méltó feladat. Ha a vérebes 150 éves standardját követjük, akkor kétségtelen látszik

a szembetűnő különbség de ha angolosan az alapokat a teljesítmény és a használhatósági paraméterek alá rendeljük szerintem akkor járunk a tenyészcél jó irányú megvalósítása felé.

Beszélnünk kell még a tagságra háruló adatszolgáltatási és tagdíj fizetési szokásokról.

Tudom, hogy sehol nem egyszerű az élet mostanában, különösen igaz ez a hivatásos vadászok körülményeire, de meg kell érteni, hogy az adatszolgáltatás közösségünk vezetői felé fontos, hogy értékelni lehessen a befektetett munkát és annak populáris vonatkozásait.

Fontos a tagdíjak időbeni rendezése mert a hazai és külföldi rendezvények, az ezzel kapcsolatos kiadások, kiadványaink előfinanszírozása, a nemzetközi tagdíj, hogy csak a fontosabbakat

említsem, sok pénzbe kerül. Mindezekkel együtt tartok tőle, hogy a tagdíj drágulának, amely egyébként így is kedvezményes a Véreb Egylet tagjai számára, érzékenyebb tagvesztés lesz a következménye.

Végezetül kívánok a felügyelő bizottság tagjainak nevében is hosszú vezetékmunkákat ez évre is, vadászsikereket, hozzá jó egészséget...

Herend, 2011 01. 30.

Maróti Béla
Fel. Biz. elnök

Tagok: *Lengyel Sándor*
Varga Aladár

TENYÉSZTÉS VEZETŐI BESZÁMOLÓ

MAGYAR VÉREB EGYLET TENYÉSZTÉSI SZABÁLYZAT

Bevezetés:

1. A Tenyésztési Szabályzat kötelező érvényű minden Magyar Ebtenyésztők Országos Egyesülete (MEOE) tagjára, tagszervezetére, szerződéses partnerére és társult tagjára, akik a MEOE által vezetett, az FCI által elismert származási lapra tartanak igényt.

- Tenyésztési csak FCI származási lappal rendelkező kutyákkal lehet, amelyek az FCI standard-ben meghatározott megfelelő küllemmel és temperamentummal rendelkeznek, funkcionálisan egészségesek és örökletes betegségektől mentesek, valamint regisztrálva vannak egy FCI által elismert törzskönyvben vagy függelékben. Továbbá teljesítik jelen szabályzat követelményeit.

- Az FCI Tenyésztési Szabályzata alapján egy kutya akkor mentes örökletes betegségtől, ha egészségesen örökíti a fajta jellemzőit, típusát és tipikus temperamentumát anélkül, hogy bármilyen lényeges örökletes hiányosságot mutatna, amely gyengítené az utódok funkcionális egészségét. A tenyésztés során mellőzni kell minden olyan jellegű túlzást, amely a kutyák funkcionális egészségének károsodását okozhatja.

- Csak funkcionálisan egészséges kutyák tenyészthetők. A tenyésztő felelősséggel tartozik azért, hogy az általa tenyésztésbe vont kutya

a viselkedési és a testi adottságainál fogva alkalmas a tenyésztésbe vételre. A tenyésztőnek jó körülményeket kell biztosítania a tenyészegyedek részére, ami megfelel a fizikai és lelki igényeiknek és az utódok fejlődésének, szocializálódásának.

A tenyésztésbe vétel feltételei:

- **Munka feltételek:** A Magyar Véreb Egylet (továbbiakban: MVE) által szervezett elővizsgán a megfelelt és a fővizsgán a díjazott eredmény.

- **Küllemi feltételek:** A MVE tenyészszemléjén kapott tenyésztésre javasolt, vagy tenyészthető minősítés.

– A tenyésztésbe vétel ideje:

- A tenyésztésbe vétel alsó korhatára szukanál és kannál egyaránt 2 év.

A szuka 8 éves, a kan 9 éves korig tenyészthető. (Rendkívüli képességű egyedek esetében a tenyésztési vezető kivételt tehet.)

- A szukák három év alatt maximum kétszer fedeztethetők.

Az engedélyezett alomszám:

- Almonként maximum 6 kölyök nevelhető. (Ettől eltérni dajkakutya alkalmazása esetén lehet.)

A tenyésztésből kizáró okok:

- jellemgyengeség (idegesség, túlérzékenység, félósság)
- gyenge nyomkereső hajlam, gyenge orr (elő- és fővizsgán bírálendő)
- a hajszaszenvedély hiánya, gyenge hajsza (fővizsgán bírálendő, a kutya legalább un. látra csaholó legyen)
- rejtettheréjűség, egyheréjűség
- görcsös rohamokra való hajlam. (Egyes ebe- ket és egész almot is ki lehet zárni a tenyész- tésből. Ha egy alomban egy vagy több kölyök esetében előfordulnak a betegség tünetei, úgy az egész almot ki kell zárni. A szülők későbbi tenyésztéséről a tenyésztésvezető dönt.)
- súlyos fogazati rendellenesség (erős előre vagy hátraharapás, több mint két előzáfog hiánya)
- erős kétoldali entrópium, vagy ektrópium
- közepes és súlyos fokozatú HD

A tenyésztés adminisztrálása:

A szuka tulajdonosa köteles bejelenteni a tenyész- tési vezetőnek tenyésztési szándékát írásban a várható tüzelés előtt legalább három héttel. A bejelentés melléklete a kan és a szuka szár- mazási lapjának másolata. Amennyiben akár a szuka, akár a kan esetében kizáró ok áll fenn, (tenyésztésből történt kizárás, nem engedé- lyezhető rokon- vagy beltenyésztés, az engedé- lyezettnél gyakoribb fedeztetés, stb.), úgy arról a tenyésztésvezető mindkét kutya tulajdonosát tájékoztatja. A tenyésztésvezető szakmailag indo- kok alapján tenyészpárok kialakítására javaslatot tehet.

Fedeztetési jegy és alombejelentő a MVE te- nyésztésvezetőjénél igényelhető.

A tenyésztő az alombejelentő lapot a MVE te- nyésztésvezetőjének megküldi, aki azt írásbeli véleménnyel tovább küldi a MEOE Törzsköny- vezési Osztályához.

Az egyedi jelölés (chip beültetés) a MEOE Általános Tenyésztési Szabályzata, valamint az érvényben levő jogszabályok szerint történhet.

Az alomellenőrzést a tenyésztésvezető mellett, a MVE tenyésztési körzetfelelősei végzik.

A származási lapok kiállítására jogosult MEOE csak az alomellenőrzés elvégzése után adhatja csak ki a kölykök származási lapját.

Teljesítménybélyegző:

A Nemzetközi Véreb Szövetség (ISHV) által kiadott bélyegző. A Nemzetközi Vérebszövetség tageszleteinek tenyészteszi vezetói jogosultak a használatára. A MVE két darabot használ. A 3 számú a Magyarországon tenyésztesztett hannoveri véredek, a 13. számú a Magyarországon tenyész- tett bajor véredek részére használatos.

A bélyegző piros pecsétintával használatos. A származási lapon az első oldal jobb felső sar- kára az iktatás mellé kerül a tenyésztesztésvezető aláírásával.

Azok a kölykök kaphatják meg, melyeknek a szülei minden előírt munka és küllemi felté- telnek eleget tettek, vagyis fővizsgát tettek, a tenyészszemlén megfeleletek és a tenyésztesztőjük betartotta a tenyésztesztési rendet.

Használatának célja:

Fontos megkülönböztető jel a kölykök vásárlá- sánál. A Nemzetközi Véreb Szövetség tagországa- in belül egyfajta minőség biztosítás igazolásaként működik, hiszen a tagországok szövetségei/ egyszelei közötti export-importnak alapvető kö- vetelménye, hogy a társegszletek között csak tel- jesítménybélyegzővel ellátott származási lappal bíró kutya cserélődjön.

Tenyészszemle:

A MVE évente rendszerint két alkalommal rendez tenyészszemlét, az Országos Véreb Fő- vizsga valamint a Nehezített Vércsapa Verseny alkalmával, de fenntartja a jogot un.. kihelyezett tenyészszemlék lebonyolítására /pl. vérebtanfolyamok, fajtabemutatók alkalmával./.

Tenyészszemlén a MVE tenyészszemle bírói és a MVE által felkért MEOE 6. fajtacsoport küllem bírói bírálhatnak. A szemlén a tenyésztesztésvezető mindig jelen van. Vitás kérdésekből a véleménye döntő.

A Magyar Véreb Egyszet tagjai tenyészszem- lére hozhatják hannoveri és bajor vérebeiket, amennyiben azok a 24 hónapos kort betöltöt- ték, eredményes fővizsgát tettek és HD szűré- sük eredménye: Mentés, Átmeneti vagy Enyhe minősítés.

A tenyészszemlén a megjelenés hagyományo- kat őrző vadász öltözékben, a véreb felvezetése pedig a hagyományos módon feltekert vezeték- kel illendő.

A tenyészszelemléről hárompéldányos bírálati lap készül, melyből egy a tulajdonosé, egy a MEOE Törzskönyvezési Osztályáé és egy a tenyésztésvezetőé.

A minősítések: TJ= tenyésztésre javasolt, T= tenyésztethető, TK= tenyésztésből kizárt.

A MVE kizárólag az egylet által szervezett tenyészselemléket ismeri el.

Tenyésszelemlébírók:

Tenyésszelemlé bírő csak etikailag és fegyelmiileg feddhetetlen előéletű vérebvezető egyleti tag lehet, aki vérebtenyésztési múlttal rendelkezik, vagyis a tenyésztéséből származó több kutya eredményes fővizsgát tett.

A tenyészselemlé bírő rendelkezzen szakirányú felsőfokú végzettséggel. Az elismert felsőfokú végzettségek agrár- vagy vadgazda mérnöki, állatorvosi képesítések lehetnek.

A MVE a MEOE segítségével gondoskodik a tenyészselemlé bírók felkészítéséről és vizsgáztatásáról, azok továbbképzéséről, mely során a hasonló képzésben érdekelt, a MEOE-hoz tartozó más egyesületekkel, fajtatenyésztő szervezetekkel összehangolt tevékenységet folytathat.

A képzés elméleti elemei: a MVE tenyésztési szabályzata, a fajta standardok, a Bírői metodika magyar és német nyelvű füzet, valamint tenyésztési és genetikai szemelvények Zöldág László „A kutya tenyésztése és egészségvédelme” című könyvéből. A bírójelöltek a fentiekből szóbeli és írásbeli vizsgát tesznek a MVE által kijelölt, MEOE által jóváhagyott bizottság előtt.

A képzés gyakorlati elemeként a jelölt legalább 15 kutya küllemi bírálatát elvégzi, azokról bírálati lapot készít, melyet a tenyésztésvezető véleményez.

A vizsgabizottság tagjai a tenyésztésvezető mellett kizárólag azok lehetnek, akik felsőfokú genetikai, anatómiai és állattenyésztési ismeretekkel rendelkeznek.

Teljesítménybírók:

A vérebek elővizsgán, fővizsgán, nehezített vércsapá versenyen bizonyíthatják alkalmasságukat az eredményes munkavégzésre.

A vizsgákon és versenyeken a MVE által képzett, s a MEOE által elismert és nyilvántartott teljesítménybírók bírálhatnak, akik rendszeresen részt vesznek a bírői továbbképzéseken.

A teljesítménybíró etikailag, fegyelmiileg feddhetetlen egyleti tag lehet, aki a vérebvezetési gyakorlatát az általa bevezetett véreb/vérebek eredményeivel bizonyította. A nagyvad vadászatában jártas szakember.

A teljesítménybírók képzését és továbbképzését a MVE a MEOE-vel közösen végzi.

A képzés elméleti része:

- a MVE vizsga és versenyszabályzata
- a bírálat technikája, adminisztrálása

A képzés gyakorlati része:

– a bírójelölt a MVE vizsgáin, versenyein segédbíróként három alkalommal részt vesz. Önálló bírálati lapokat készít, melyet a vezető bírő írásban véleményez.

Kutyák export-importja:

A Nemzetközi Vérebselemlé (ISHV) tagegyletei közt fennálló egyezés értelmében az egyletek közti export-import, valamint a fedeztetések csak a tenyésztésvezetők előzetes engedélyével történhetnek.

Az export pedigrék kiállítási rendjét a MEOE szabályzatai rögzítik, export pedigré kérelemre jogosult minden FCI származási lappal rendelkező kutya tulajdonosa.

A szabályzattal kapcsolatos fegyelmi vétségek:

A tenyésztéssel, a munkavizsgákkal és a versenyekkel kapcsolatos fegyelmi vétségeket a MVE elnöksége megvizsgálja. A súlyosnak ítélt vétség végső következménye az egyletből történő kizárás. A kizárás tényét és indokait a MVE titkára haladéktalanul jelenteni köteles a MEOE-nek.

A csapa végén a hathónapos kölyök

EREDMÉNYES MUNKÁK ÉS ÉLETTELJESÍTMÉNYEK																		
2010																		
VÉREBVEZETŐ NEVE	KUTYA NEVE	H/B	TK.SZ.	GIM-BIKA	GIM-TAR-VAD	DÁM-BIKA	DÁM-TAR-VAD	VAD-KAN	KO-CA SUL-DÓ	MUF-LON-KOS	JUH-JER-KE	ŐZ-BAK	ŐZ-SU-TA	ÖSSZ 2010	EBBŐL HAJ-SZÁS	TRÓFE A ÉRTÉK 1000FT	ÉLET TELJ	EBBŐL HAJ-SZÁS
ÁCS KORNÉL	MECSEKI VADUZO BENGÁ	H	1966/02	3	2	2	14	2	8					31	21	4250	104	37
AMREIN TAMÁS	MECSEKI VADUZO ALBERT	H	1691/00														0	
AMREIN TAMÁS	SZENTPÉTERFOLDI ADA	H	2657/09														0	
ANDRÁSI ZSOLT	ERZZÉBETI NÁDREZGETŐ TONCSI	H	2748/09					2						2		200	2	
BABÁLY CSABA	ENDY MORSKE OKO /GUSZTY/	B	C 7038	6				3	12			4		25	8	5000	357	139
BABÁLY CSABA	SASRÉTI VADÁSZ AGA	B	174/06					4	5			1		10	6	2000	24	8
BABÁLY CSABA	CIFRA BASKIN DVOR	B	9034	1	5		1	1	11					19	3	1000	20	4
BALÁSKOVICS JÓZSEF	WOTAN VOM FALKENBERG	H	2674	9	10			5	7					31	16	11000	82	38
BALÁSKOVICS JÓZSEF	BÖLY-BERKI AIDA	H	1924/02		1				5					6	2		117	62
BARTHA FERENC	HIDVÉGI PARTI MORGÓ	H	2193/04	11	4		1	2	8	4				30	13	6300	123	67
BARTHA FERENC	RÁBAPARTI VADÁSZ NENCY	H	2849/10														0	
BALM BALÁZS	ÓSVAVOLGYI CÉZÁR	H			1			2						3			3	
BEDŐ GÁBOR	TENGELICI BATOR ANCSA	H	2624/08	4	4			1	3					12	5	2730	33	6
BÉNYEI TAMÁS	ZEMPLÉN ERDEI FIF	H	2090/03	1	2									3	1	900	80	38
BÉNYEI TAMÁS	KELET MECSEKI DALIBOR	H	2531/07	2	4				5			1		12	6	1500	52	21
BORBÉLY TAYÁS	HEITERI CÉZÁR "BERGÓ"	H	1652/00														65	17
BORBÉLY TAYÁS	HEITERI MORCOS	H	2820/10														0	
BÖDEI ISTVÁN	KATÓKÓZI HUNOR	H	2765/09	1	1			1	2					5		500	5	
BÖHM ISTVÁN	RÁBAPARTI VADÁSZ NIKI	H	2844/10				1							1			1	
BOLCSKEI GÁBOR	HEITERI KORMOS	H	2466/07		4		7	1	2					14	8		37	14
BUBÁN ISTVÁN	KERKAVOLGYI VADÁSZ ALFI	H	2703/09	2	2			3	4					11	2	1400	15	2
BURKUS ISTVÁN	ODVASKÓI KUNO	H	2600/08		2			1	2					5	2	400	5	2
BURKUS ISTVÁN	HEITERI IZMOS	H	2336/05	5	5			6	9					25	10	6000	32	14
BUZGÓ JÓZSEF	MESCHE VOM MÜHLENHOF	H	2869				1		1					2	0		2	0
BUZGÓ JÓZSEF	KÖRCSONYEI KAPITÁNY	H	2052/03														43	14
CSEHI LÁSZLÓ	VARGAKINCSE ALFI	H	2179/04	4	9		1	6	14			2		36	11		70	
CSEHI LÁSZLÓ	ZAGRAJHÁZI OKOS	H	1635/00											0				
CSISZÁR ISTVÁN	SZARVASLESI BUCA	H	1840/01	27	21	1		2	18			9		78	22	8600	456	130
CSISZÁR ISTVÁN	GYÜTEFAI ALFA	H	2801/10	3	10			2	8					23	7	850	23	7
DR DAKAY ZSUZSANNA	GEJZIRMENTI JÓKA SZOCISKE	B	164/05	18	3	1		13	17	1		5		58	27	11000	144	58
DOMBÁI JÓZSEF	DON BASKIN	B	2509	2	5			2	6	1				16	3		16	3

EREDMÉNYES MUNKÁK ÉS ELETTELJESÍTMÉNYEK																	
2010																	
FARKAS SZILÁRD	ZEMPLEN ERDEI MARKO	H						1					1			1	
FLAISZ SZILÁRD	TENGELICI BATOR BRÜNÖ	H	2485/07	12	5			2	7				26	17		76	45
GERGÁ CZ PETER	KÁLISTÓI FELIX	H	1869/01	1	3	1		2	8			4	19	10	1750	128	52
GERGÁ CZ PETER	RÉPCÉMENTI NYOMKERESŐ CIMSORA	H	2880/10													0	
GÖNDÁ ATTILA	MOHÓSK I GOLD	H	2458/07	5	20		1	3	10			2	41	30	3000	105	62
GYERGYÓI JÓZSEF	B G RÉTI HARMATOS CSINKA	H	2506/07	16	10			5				4	35	29	5000	78	60
GYÖRGYI ZSÓLT	SÁGHEGYI ISTÁNE SZ ANCSA	H	2643/08	1				1	1				3			4	
HORVÁTH ÁKOS	ODVASKOI KINGA	H	2603/08	1	4			2					7	2	660	11	2
HORVÁTH JÁNOS	KÁLISTÓI DINA DORISZ	H	1700/00	5	3			2	4			4	1	19	8	1840	273
HORVÁTH JÁNOS	EMIR GABALOV DVOR HUNOR	B	2061/09		2			2				1	5			7	
HORVÁTH JÁNOS	ERZSÉBETI NADREZGET Z RA	H	2751/09		1			1					2			2	
HORVÁTH RÖBERT	TÖLÖSI ERD JÁRO ÁLMOS	H	2593/08	2	6	1	5	4				1	19	7	150	26	115
ISTENES LÁSZLÓ	ODVASK I GOLD	H	2058/03	17	13			5	9			3	47	31	2200		
ISTENES LÁSZLÓ	AM. SPOD PRAMENA	B	9195	1	2			4					7				
JUNG JENO	ZEMPLEN ERDEI LÓRD	H	2684/09													0	
JUNG JENO	ZEMPLEN ERDEI MAX	H	2812/10													0	
KACZUR ANDRÁS	KELET-MECSEKI AJAX CÉZÁR	H	2147	7	5			3	5	1	1		24	15		180	64
KÁMI JÁNOS	ZEMPLEN ERDEI JACK	H	2368/06	1	8			5					12	2		46	
KAMMERWALD PETER	SZARVASLESI BIBOR	H	1842/01	3	5			1				1	10	4	900	91	43
KAPRONCZAI TAMÁS	ZSITVICA I CHARLIE	H	2034/03		2	1	2	2	2	1			10	3	700	85	41
KECSKÉS JÓZSEF	VÁSÁROSMISKEI HJNOR CUDAR	H	2628/08	4	6	3	5	3	6				27	10	4500	57	26
KECSKÉS JÓZSEF	SZENTPETERFOLD ANI	H	2658/09					2					2			5	
KIRÁLY ATTILA	KÖRCSONYI EILINA	H	2174/04	8	1	1	1	4				4	19	11	3500	81	43
KIRÁLY ATTILA	SASRÉTI VADÁSZ CORA	B	1924/07					1	2			4	7	6	1000	36	19
KIRÁLY ATTILA	LIKASHEGYI ARAMIS MONK	H	2717/09		2	3	15	1					21	4	1500	21	4
KISS FERENC	ALPÖKALJI DISZNÓVADÁSZ APOR	H	1806/01	15	33			31	32				111	51	13250	453	205
KISS GYÜLA	ZSITVICA I ALEXA	H	1830/01	5	2	2		1				2	12	5	2700	163	
KISS GYÜLA	KÖRCSONYI MAGOR	H	2288/05			1	1	2	5			1	10	3	650	27	1
KISS GYÜLA	ZSELICI ANGYAL	H	2653/08		3	1	1	1					6	4	200	6	4
KISS-PET TIBOR	ATOS VON MILTZERS MEUTE	B	18-09/219													0	
KÖCZÁN CSABA	ZEMPLEN ERDEI JAGÓ	H	2367/06	2	5			4	15			1	28	7	400	83	15

EREDMÉNYES MUNKÁK ÉS ELETTELJESÍTMÉNYEK																	
2010																	
KOVÁCS GÁBOR	ZOLDHÁZVOLGYI ASZU "KÓPÉ"	H	2248/03	11	2			3	5			2		24	10		62
LÉNÁRT ZSOLT	PETERI GERDA	H		3	4			3	17			2	29	14	1500	154	57
LÉNGYEL ANDOR	SZENTPÉTERFÖLD AICA	H	2680/09	2	1			2	3			1		9	3		21
LÉNGYEL SÁNDOR	KÁLASTÓI FRITZ	H	1871/01	9	4	1		1	4				19	9	7250	165	70
LESKÓ TIBOR	FÜRTÖN-BÜKKIAIDA	H	1851/01	3	1			2	3			1		10	2	300	55
LESKÓ TIBOR	HIDEGVOLGYIAI	H	2967/10													0	
MAJOR TAMÁS	RÁBAPARTI VADÁSZ LUNA	H	2620/08		2				1				3	0	150	6	1
MAJOR TAMÁS	NOZÉK	B	115/01		1			1	1			1		4	1	700	73
MAGYAR ZSOLT	KORCSONYEI NÁDOR	H	2423/06	6	5			3	4			5		23	9	2600	91
MÁRKOVICS JÁNOS	BOROSMENTI VADÁSZ APRÓC	H	2218/04	4	2			3	4				13	7	2950	63	23
MÁRKOVICS JÁNOS	BOROSMENTI VADÁSZ BESTIA	H	2421/05									1		1		350	18
MÁRTON ATTILA	MECSEKI VADÁSZ EDINA	H	2277/05	3	11		18	2	6			1	1	42	25	3100	115
MARÓTI BELA	MOHOSKÓI GINA	H	2459/07	1	8			3	2				14	6	5000	48	
MÉSZÁROS ISTVÁN	LÉBÉNYI VADKERESŐ ALFONZ	H			1								1	1		1	1
MISÓ MIHÁLY	KORCSONYEI MÁTÉ	H	2289/05	1	3	1	2		1				8	2	7000	8	2
MOCZÁR ISTVÁN	ODVASKÓI LÁZÁR	H	2793/10		2			1					3	2	80	3	2
NAGY ÁRPÁD	RÁBAPARTI VADÁSZ MORGÓ	H	2669/09	1	4		1	3	1				10	4	1000	10	4
NAGY PÉTER	KORCSONYEI LIZA	H	2173/04	2	2				4				8	2	600	96	36
NAKFAI GÁBOR	KELET-MECSEKI DORKA	H														0	
NEMETH LÁSZLÓ	KORCSONYEI LÉNA	H	2177/04	11	13			6	14			3	2	49	15	4600	164
NYÜL ANDRÁS	SZARVASLESI CSILLA	H	1972/02	6	5		2		4				17	8		317	
NYÜL ANDRÁS	GYÜTEFAI ALIZ	H	2805/10					1	1				2			2	
OLÁH CSABA	BOROS-MENTI VADÁSZ BRUNO	H	2420/05		4			1	3			3		11	1	500	72
ONGER ATTILA	LEGELOERDEI CINA	H	2257/05	7				3	3			3		16	8		57
ONGER ATTILA	BAKONYI KORMOS PRÜCSÖK	H							2				2			2	
ÓZVÁRI ZOLTÁN	ZEMPLEN-ERDEI JUL	H	2379/05	4	3			3	2				12	8		70	31
ÓZVÁRI ZOLTÁN	ZEMPLEN ERDEI LÉNA	H	2587/09	1	11				1				13	2		14	2
PARRAG PÉTER	DERVÖLGYI HARCOS AMZEL	H		2	11			1	7			1	22	7	1120	22	7
PAJKOVICS TIBOR	BELLA Z TYMBARSKIEJ KNEI	B	PKR VI-11700		3	2	4	1	6			3	19	8		34	10
PELLER CSABA	MAGYARVOLGYI ALI	H	2314/05	5	3			9	15			1		33	12	4840	110
PERJÉSI TAMÁS	GYÜTEFAI ABEL	H	426093		1				1				2			2	
PERJÁS BELA	TÖRÖCSKE ÚTI BASA	H		1	6			1	3				11	4	1000	12	4

EREDMÉNYES MUNKÁK ÉS ELETTELJESÍTMÉNYEK																		
2010																		
PUKÁNSZKI ZOLTÁN	SÁGHEGYI STAMESZ LEÓ	H	2479/07	13	6			5	8			3		35	15	8230	78	36
PUKÁNSZKI ZOLTÁN	BAKONYALJAI ALMOS DÖNGÖ	H	1933/03														190	64
PUKLER JÁNOS																	0	
RADÓ ZOLTÁN	BAKONYSZUCSI CÉZAR	H	2515/07		5	1	3	3					12	8	350	51	27	
RUSZINKOVICS FERENC	HOLLÓS VOLGYI ELZA	H	2435/06	2			1	7					8	2	600	30	7	
SIBA ÁKOS	KERKAVÖLGYE VADÁSZ ARTUR	H	2710/09										0				0	
SZÁBO ADÁM	FURTON BUKKI COMPTON "HÉKÁS"	H	2154/04	4	2								6	2	3830			
SZALAI ZOLTÁN	TENGELICI BATOR BELLA	H	2537/07	1			1	3					5		400	28		
SZALAI ZOLTÁN	CSIPCSINAI CSERKE LŐ VEZÉR	H	2781/10			1	2	2					5	1	200	5	1	
SZEIFER SZABOLCS	KORCSONYEI MÁZLI	H	2284/05	14	7		2	4	2	1			30	21	7750	92		
SZENTESI JÓZSEF	TISZAMENTI NYOMKOVETŐ ABU	H	2268/05	5	1		2	6			3		17	6	1680	58	19	
SZAVITY JÓZSEF	KORCSONYEI LENKE	H	2175/04														0	
SZAVITY JÓZSEF	ZSITVICA CAR	H	2030/03														0	
SZITAS ATTILA	PLÓCSAI BOZSI	H	2490/07														0	
SZUCS ZOLTÁN	BAJNOK VON HARGA	H	01989/34	2	4	3	10						19	10	1530	19	10	
TAKÁCS ÁRPÁD	KORCSONYEI LUCÁ	H	2175/04	13	2		2	3					20	8	7650	149	61	
TAKÁCS ÁRPÁD	RÁBAPARTI VADÁSZ KRONI	H	2493/07	6	6		7	6			2		27	13	6230	68	27	
TILINGER MIKLÓS	ISZÁNFOLDI ALIDA	H	378848	3	3			4				1	11	5	800	11	5	
TÓTH PÁL	BOROSMENTI - VADÁSZ ACEL	H	2220/04	11	9	2	1	1	16		2		42			277	117	
TÓTH PÁL	FANNI-VOLGYI DIANA	H	2356/05	4	2	1	1	3			1		12			27	12	
TÓTH REKA /BUSINÉ/	FURTON-BUKKI BLANKA	H	2022/03	1		1		1					3	1	280	93	32	
TÓTH REKA /BUSINÉ/	ODVASKÖI KITTI	H	2605/08				1	1			1		3	1	350	6	1	
TROSICS GYÖRGY	ODVASKÖI FANNI	H	1920/01		1						1	2	4	1	60	72	27	
TROSICS GYÖRGY	ODVASKÖI GERŐ	H	2068/03	4	3		2	3	1	2	2		17	7	2650	155	63	
TROSITS GYÖRGY	ODVASKÖI LILI	H	2798/10		2											2		
VÁÁRY JÓZSEF	HEITERI ENCSI	H	1905/02	1	3			2			1		7	2	540	54	19	
VÁÁRY JÓZSEF	HEITERI GRÖF	H	2040/03	5	2		1	4			2		14	9	1950	47	22	
VÁÁRY JÓZSEF	HEITERI MAJA	H	2922/10													0		
VAJDA CSABA	JUDY VON MILITZER	B	272681	9	10		5	11			5	1	42	15	3030	78	26	
VÉGH ZOLTÁN	HOLLÓS VOLGYI BOR	H	2681		1		2	3			1		7		30	8	1	
VERECKEY BÁLINT	SZENTPÉTERFÖLDI ÁBA	H	2554/09		4								4	2		7	3	
VERECKEY BÁLINT	KORCSONYEI NORI	H	2425/06	8	10		8	15			1		42	21	6000	95	40	
ZSIRAI JENŐ	VASÁROSMISKEI HUMOR DÁNCSI	H	2765/09	1	2		1	2					6		400	6	2	
ZSIRAI JENŐ	LEGÉLOERDEI BELLA	H	1961/02	1			1	2					4		600	63		
ZILAI JÁNOS	IGOR HRAPLES	B	7526	4	3			13			1		21	3				
ÖSSZES				400	437	29	98	221	528	11	4	100	16	1844	756	207460	7593	2 733

2010
TENYÉSZTÉSI EREDMÉNYEK

TENYÉSZTŐ NEVE	KENNELNÉV	SZUKA NEVE	TK. SZ.	FEDEZŐ KAN NEVE	TK. SZ.	KAN KÖLYKÖK	SZUKA KÖLYKÖK	ÖSSZ
MARTON ATTILA	TÖRÖCSKE-ÚTI	MECSEKI VADUZO EDINA	2277:05	WOTAN VOM FALKENBERG	2585:06	4	5	11
NAGY PÉTER	HIDEGVÖLGYI	KÖRCSÖNYEI LIZA	2173:04	ZSITVICAI CHARLI	2034:03	2	2	4
NYÚL ANDRÁS	GYÜTEFAI	SZARVASLESI CSILLA	1972:02	BARKO SALLM-DISSELBORN	2579	3	3	6
TAKÁCS ÁRPÁD	RÁBAPARTI VADÁSZ	KÖRCSÖNYEI LUCA	2175:04	DASCO VOM HIRSCHBODEN	3423:06	5	7	12
TROSITS GYÖRGY	ODVASKÖI	ODVASKOI FANNI	1820:01	CARLOS VON DER GIPPELLEITH	3395:05	4	3	7
VÁÁRY JÓZSEF	HEITERI	HEITERI ENCSI	1905:02	KÁLISTÓI FRITZ	1871:01	3	4	7
MARÓTI BÉLA	MOHOSKÖI	MOHOSKÖI GINA	2459:07	VARGA'S BULL ARNOLD	2232:05	1	2	3
						22	36	50

IMPORT-EXPORT 2010

Import:

Dombai József

Don Baskin B SK2509 Szlovákia

Export:

Márton Attila

Töröcske-úti Cili 2833/10
Töröcske-úti Csoki 2834/10
Töröcske-úti Csibész 2828/10

Körcsöneyei Liza kölykeivel

Belgium Jean Lafleur
Németország Guido Erben
Németország Heinz Helmut Klappert

Nagy Péter

Hidegkuti Alice 2868/10 Németország Peter Petrick
Hidegkuti Almira 2869/10 Németország Uwe Stricker

Nyúl András

Gyütefai Anita 2803/10 Németország Martin Nielen VH
Gyütefai Argo 2800/10 Németország Helmut Huber VH

Takács Árpád

Rábaparti Vadász Néra 2848/10 Németország Reno Hölzke VH
Rábaparti Vadász Nipp 2843/10 Ausztria Ingo Moser ÖSHV

Vaáry József

Heiteri Morgó 2821/10 Németország Christian Schmidtke (Neuberg)
Heiteri Macsó 2819/10 Németország Torsten Eckert (Malkwirtz)
Heiteri Margó 2823/10 Németország Hans Melko (Vetterswein)

Vadászüdvözzettel

Böhm István
tenyésztés vezető

Tartalom jegyzék

Kaszó Kupa Fővizsga 2010	2
21. Kaszó Kupa	3
Villáminterjú	4
Leánykeresés	5
Börzsöny vérebes hétvége 2010	7
Nem mindennapi hajsza	7
Nehezített Vércsapa Verseny Karapancsán	8
No!	10
V. Vérebes tábor 2010	12
Kész csoda	13
13. Szlovák Vérebverseny Friedrich Konrad emlékére	14
Ezer+egy	17
Vérebes bemutató Dél-Szerbiában	19
MVE Közhasznúsági jelentés	21
MVE Pénzügyi beszámoló	23
MVE Felügyelő Bizottsági beszámoló	26
Tenyésztés vezetői beszámoló	27

Magyar Véreb Egylet Híradó 2010

A füzet belső használatra, a Magyar Véreb Egylet tagságának készült

Szerkesztő: *Bőhm István*

Felelős kiadó: *Magyar Véreb Egylet*

A fényképeket készítették: *Agyaki Gábor, Bartha Ferenc, Bőhm István, Bőhm Istvánné, dr. Buzgó József, Kammermann Péter, Kóczán Csaba, Szabó Ádám, Szalai Zoltán, Varga Aladárné.*

Nyomdai munkálatok: *Centrál Press nyomda, Kaposvár*

Készült 500 példányban

Első borító: *A Kaszó Kupa győztesei: Pukánszki Zoltán és Sághegyi Stamesz Leó*

Hátsóborító: *Terítékre hoztam*

